

JÉZUS – MÁRIA

misztériuma

Jézus nem volt zsidó? – Mária nem volt Isten anyja?

**APA NÉLKÜL, ANYA NÉLKÜL, NEMZETSÉG NÉLKÜL VALÓ
JÉZUS KRISZTUS TEGNAP ÉS MA ÉS ÖRÖKKÉ UGYANAZ**

Illés Immánuel

Vallásokon felüli Biblia-ismertető 2009

Kiadó: Biblia Barátok

TARTALOMJEGYZÉK

Tévedések és ismeretbeli növekedés	2
Jézus nemzetség – és apa – nélkülisége	3
A zsidók királya	6
Dávid király fia.....	7
Uralkodó Izráelen.....	8
Jézus a VAGYOK.....	8
Anya nélkül	9
Lombik-bébi – Kölcsön-anyja.....	9
Utolsó Ádám	10
Jézus szimbólumokban	12
Kegyelembe fogadott	12
Jézus megkísértetett mindennel?	13
Hogyan lehetne tiszta, aki asszonytól született?	15
Jézus nem számolta magát az asszonyoktól szülöttek közé	16
Jézus sohasem nevezi anyjának Máriát	17
Mária fiai és leányai	18
Mi közöm hozzád, asszony?	20
Asszony, ímhol a te fiad.....	21
Asszony – prófétikus szemszögből nézve	21
Mária-kultusz	23
Az ég királynője.....	25
Mária közbenjáró?.....	28
A feltámadt, az élő és ítélő Jézus	28
Jézus mint pap és főpap.....	29
Jézus, az örök tökéletes.....	29
Jézusban lakott az Isten.....	30
Utószó	31

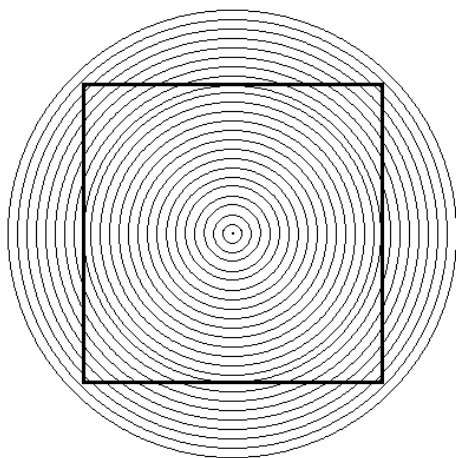
TÉVEDÉSEK ÉS ISMERETBELI NÖVEKEDÉS

Jézus nem volt Zsidó? – Mária nem volt Isten anyja? Ezen kijelentések láttán, mindenki azonnal felmerül a kérdés: Hogy lehet ilyen kézenfekvő dolgokat megkérdőjelezni? Vannak kifejezések, amik nem felelnek meg a valóságnak, nem igazak, de úgy mondjuk, mert úgy látjuk vagy úgy hagyományozódtak át. Például:

Az este beálltával azt mondjuk, hogy "LEMENT a Nap". Ezt ma már minden iskolás gyermek tudja, hogy nem a Nap megy le, hanem a Föld forog. Azonban így látták az emberek, így fejezték ki és így maradt fenn a régi időből, és mind a mai napig is így mondjuk. Régisége miatt azonban nem lesz a hamisságból igazság. **Mivelhogy sok ezer éven keresztül úgy hitték, hogy a Nap megy le, azért az még nem lett igazság. Ma másképpen hisszük, mert más ismeretre jutottunk.**

Még az 1950-körűli években azt hitték, hogy a cukor csonterősítő, és sok gyermek, különösen sportolók, minden nap itták a cukros vizet. Csonttörések esetén a hosszú hónapokig tartó összeforradások okát kutatva, rájöttek, hogy éppen a cukor okozza a csontitkulást. A cukor mint csonterősítő, nem bizonyult igaznak. **Tévedtek.**

A karácsony ünnepét Jézus születésnapjának tartják. Minden értelmes ember viszont, aki utánanézi a lexikonokban vagy a történelemben, láthatja, hogy ez csak kitalálás, mert a karácsonynak semmi köze sincs Jézus születésnapjához,

A LÁTSZAT SOK ESETBEN CSAL, MINT PL. ENNÉL AZ ÁBRÁNÁL IS. A NÉGYZET VONALAI ÚGY LÁTSZANAK, MINTHA A KÖR KÖZÉPPONTJA FELÉ GÖRBÜLNÉNEK, HOLOTT TELJESEN EGYENESEK. EGY VONALZÓ ELDÖNTI

de annál inkább a pogányok Mithrász-Nap-isten-kultuszához. Mivelhogy ebben az időben kezdenek a nappalok újra hosszabbodni, úgy tartották a rómaiak, hogy akkor van a Nap-nak a születésnapja; azonban nem Jézusnak! Ilyen népszerű ünneplés, és mégis tévedés.

Ma óriási tudomány-forradalom van, fejlődés. Nemcsak a gyermekeknek, hanem minden embernek sok új tudománnyal és új ismerettel kell szembenéznie, és sok esetben kell előbbi ismeretét és nézetét megváltoztatnia. **Nem szégyen az ismereten – adott esetben – változtatni,** hanem egyenesen bölcs dolog. Alázatosság és igazság-szeretet kell azonban hozzá. **Szégyen viszont a hamisságban és helytelen magyarázatokban megmaradni** büszkeség és tradíciók miatt.

Az élet minden területén változások és ugrásszerű fejlődések tapasztalhatók. Csupán a vallás világában van primitív visszamaradottság. A hívők leragadtak vallásalapítóik kezdetleges ismeretei szintjén és kegyetlenül ragaszkodnak a tradíciókhoz. Az ember

ösellenségének, **Sátánnak a törekvése az, hogy a vallások által a bibliaismeret sötétségben maradjon.** Azonban nem ez az Isten terve. Isten (Dániel próféta által kb. 2550 évvel ezelőtt) azt jövendölte, hogy eljön az a lehetőség, hogy „sokak” kezébe Biblia kerül, **akkor majd „tudakozzák sokan, és nagyobbá lesz a tudás”, főképpen a bibliatudás** (Dániel 12,4). Isten remélte, hogy néhány embernek a végidőben, napjainkban is lesz bátorsága ahhoz, hogy leleplezze a hamis tanításokat, amik csupán hagyományokban gyökereznek.

Jézus újra és újra felhívja figyelmünket arra, hogy aki az Ő beszédét a Bibliából olvassa, az próbálja megérteni, akarja megérteni, és tegyen meg mindent azért, hogy megértse, amit olvasott (Máté 24,15). Pl. így ösztönöz figyelésre, éberségre és fejlődésre: **"Akinak van füle, hallja!"** (Máté 11,15; 13,9.) Ezzel azt akarja mondani, hogy **ne elégedjünk meg eddigi tudásunkkal, hanem fejlődjünk folytonosan, mint ahogy egy gyermek felnőtté növekszik.**

Az igazság ismerete különösképpen az Úr Jézus ismeretében kell hogy megnyilvánuljon, amelyre ismételtelen fel vagyunk szólítva – úgy Jézus által, mint a próféták és apostolok által. **Az örök életünk Jézus megismerésétől függ:** *"Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek Téged, az egyedül igaz Istent, és Akit elküldtél: a Jézus Krisztust."* (János 17,3.) Péter apostol is így szorgalmaz: **"Növekedjetek a mi Urunknak és Megtartó Jézus Krisztusunknak ismeretében!"** (II.Péter 3,18.)

Ez a felhívás azt is magába foglalja, hogy az elsajátítandó ismeretek egyáltalán nem olyan egyszerű módon vannak elénk tárva, hogy azt bárki a Szent Lélek nélkül megérthetné; *a Szent Lélek vezet el minket minden igazságra;* valamint azt is magába foglalja, hogy Jézusnak takarnia kellett lényét – Máté 11,25-27: **"Senki sem ismeri a Fiút, csak az Atya; és senki sem ismeri az Atyát, csak a Fiú, és akinek a Fiú akarja megjelenteni."** A nagyobb Isten-ismeretet a későbbi időre tartogatta, és csak **azoknak** ajándékozta, akik az ismeretre-jutás feltételeit betöltik (Példabeszédek 2,1-6; János 14,21).

Jézus az ő tanítványainak nagy igazságokat árult el, amikkel azonban ők – az amúgy is egyszerű emberek – nem tudtak mit kezdeni. A kinyilatkoztatott dolgok értelmét a tanítványok kevéssé méltatták, vagy egyáltalán nem értették. Jézus csodálkozva mondta újra és újra nekik: **"Ti is értelem nélkül vagytok még? Mégsem értitek, hogy...? Mégsem értitek, nem is emlékeztek...? Hogyan nem értitek...?"** (Máté 15,16; 16,9,11). János 16,12-13: **"Még sok mondani valóm van hozzátok, de most el nem hordozhatjátok. De mikor eljön AMAZ, az Igazságnak Lelke, elvezet majd titeket minden igazságra."**

Jézusnak ez az ígérete áll; ennek ellenére még ma is hasonló állapotok uralkodnak bibliai igazságok ismerete terén, mint Jézus tanítványai idejében: homály, sötétség és tapalgálás. A hívő emberek ma is elmulasztották az igazság nagyságát felfogni és szépségét érzékelni. Ha ismereteinkben lelki téren előre haladunk, akkor meg fogjuk tapasztalni, hogy az igazság oly irányban fog kibontakozni, amiről mi eddig nem is álmodtunk! **„Az igazak ösvénye pedig olyan, mint a hajnal világossága, amely minél tovább halad, annál világosabb lesz, a teljes délig.“** (Példabeszédek 4,18.) Legyen ez a szöveg egy mottó számunkra, és merítsünk bátorságot általa néhány Krisztussal kapcsolatos bibliai igazság feltárására!

JÉZUS NEMZETSÉG- ÉS APA-NÉLKÜLISÉGE

Az **„Igazság Királyáról és a Békesség Királyáról“** olvashatunk Pál levelében (Zsid. 7,2). Ki ez a **"Békesség Királya"**? Ésaías 9,6-ban **"Békesség Fejedelme"** név alatt szerepel – és ez egy Messiásra, Jézusra szóló prófécia, azaz jövendölés. Jézus önmagáról ezt mondta: **"ÉN vagyok az IGAZSÁG"** (János 14,6). Erről az Igazság Királyáról és Békesség Fejedelméről még sokkal többet is kijelent a Biblia. A Zsidókhöz írt levél 7,3-ban így folytatja:

"Apa nélkül, anya nélkül, nemzetség nélkül való; sem napjainak kezdete, sem életének vége nincs; de hasonlónak tétetvén az Isten Fiához, pap marad örökké." Jézus tehát, Aki hasonlat által Isten Fiának is van nevezve, apa nélkül, anya nélkül és nemzetség nélkül való. Az Isten így tesz bizonyosságot Róla: **"Ez amaz ÉN szerelmes FIAM, Akiben én gyönyörködöm."** (Máté 17,5.) Jézus ezek szerint nem emberektől, hanem Istentől van. Olvassuk el születését, Földre-jövetelének történetét:

– Máté 1,16-25-ig: „Jákób nemzette Józsefet, férjét Máriának, akitől született Jézus, Aki Krisztusnak nevezetik. Az összes nemzetség tehát Ábrahámtól Dávidig 14 nemzetség, Dávidtól a babiloni fogságra vitelig 14 nemzetség, és a babiloni fogságra viteltől Krisztusig 14 nemzetség.

A Jézus Krisztus születése pedig így volt: Mária, az Ő anyja, eljegyeztetvén Józsefnek, mielőtt egybekeltek volna, viselősnak találtatott a Szent Lélektől. József pedig, az ő férje, -mivelhogy igaz ember volt, és nem akarta őt gyalázatba keverni-, el akarta őt titkon bocsátani. Mikor pedig ezeket magában elgondolta, íme, az Úrnak angyala álomban megjelent neki, mondván: József, Dávidnak fia, ne félj magadhoz venni Máriát, a te feleségedet, mert ami benne fogantatott, a Szent Lélektől van az. Szül pedig fiat, és nevezed annak nevét Jézusnak, mert Ő szabadítja meg az Ő népét annak bűneiből. Mindez pedig azért lett, hogy beteljesedjen, amit az Úr mondott a próféta által, aki így szól: Íme, a szűz fogan méhében és szül fiat, és annak nevét **Immánuel**-nek nevezik, ami azt jelenti: **Velünk az ISTEN**. József pedig az álomból felserkenvén, úgy tett, amint az Úr angyala parancsolta neki, és feleségét magához vette. És nem ismerte őt, amíg meg nem szülte az ő elsőszülött fiát; és nevezte annak nevét Jézusnak.“

Egy további tudósítást olvastunk erről Lukács 1,30-35-ig: „És mondta neki az angyal: Ne félj Mária, mert kegyelmet találtál az Istennél; és íme, fogansz a te méhedben, és szülsz fiat, és nevezed az Ő nevét: Jézusnak. Ez NAGY lesz, és a Magasságos Fiának HÍVATTATIK, és Néki adja az Úr Isten Dávidnak, az Ő atyjának királyi székét; és uralkodik a Jákób házában mindörökké, és az Ő királyságának vége nem lesz.

Mondta pedig Mária az angyalnak: Mimódon lesz ez, holott én férfit nem ismerek? És felelvén az angyal, mondta neki: A Szent Lélek száll tereád, és a Magasságosnak ereje árnyékozik meg téged, azért, ami születik is, SZENT-nek HÍVATIK, Isten Fiának.“

Ezt olvastuk az idézett szövegből: „Jákób nemzette Józsefet, férjét Máriának“, ...**aki nem ismerte Máriát mindaddig, amíg meg nem szülte elsőszülött fiát...** Ez azt jelenti ki, hogy Józsefnek nem volt viszonya, testi kapcsolata Máriával, amíg Jézust meg nem szülte. „**Mindaddig, amíg**“ – ez azt is tudtul adja, hogy Jézus születése után természetes, hogy szexuális életet élt Máriával, aminek következtében gyermekeik születtek. Így már világossá válik, amit a Zsidókhoz írt levélből olvastunk, hogy Jézus földi apa nélkül való. Ezt már a 12 éves Jézus értésül adta Máriának, amikor 3-napi keresés után végre rátaláltak, és Mária ekképpen szólt Hozzá:

„**Atyád és én nagy bánattal kerestünk Téged.**“ Jézus felelete így hangzott: „**Nem tudjátok, hogy nekem azokban kell foglalatossnak lennem, amik AZ ÉN ATYÁM dolgai?**“ Jézus ezzel mintegy emlékeztette őket: **Nekem más az Atyám; ti csak az emberek előtt, bizonyos vonatkozásban – a látszat kedvéért – a nevelő szüleim vagytok.** Az olvasottak szerint (Lukács 1,32 és 35-ben) Jézus Isten Fiának "hívattatik", **csupán hívattatik**, és pedig bizonyos jelentés és okok céljából. A katolikus fordítás a 35.verset még találóbban fordítja: „**Ezért a születendő SZENTET is az Isten Fiának fogják HÍVNI.**“

De hogyha Jézus „**Isten Fiának**“ csupán hívattatik, mennyivel inkább „**ember Fiának**“ is csupán hívattatik, hogyha emberi apja egyáltalán nem is volt. Ember Fiának is hívták, mert emberi testben élt. Az „**ember fia**“ egy általános akkori kifejezés volt; **egyszerűen "embert" értettek alatta.** Minden ember ember-fia. Sokszor olvassuk az "ember fia" megszólítást prófétákra, emberekre, pl. Zsolt. 8,5: „**Micsoda az ember, hogy megemlékezel róla, és az embernek fia, hogy gondod van reá?**“ (Lásd Jeremiás 51,43; Ezékiel 2,1; Dániel 8,17; Ésaías 51,12. stb.)

Ha az "ember fia" "embert" jelent, akkor az "Isten Fia" kifejezés "Istent" jelent. Pontosan ezt értették a zsidók, amikor Jézus magáról kijelentette, hogy Ő Isten Fia – János 10,33.36: „...**Te, ember létedre Istenné teszed magad.**“ János 5,18: „... **Meg akarták Őt ölni a zsidók, mivel... az Istent is saját Atyjának mondta, egyenlővé tévén magát az Istennel.**“ "Isten Fia" nem szó szerint jelenti azt, hogy Istennek fia lenne, hanem látható, testi formában az Isten ezt a nevet kapja, hogy "Isten Fia". Istennek azonban sok más neve is van, és egy jónéhányat találunk pl. a születendő Jézusra vonatkozóan Ésaías 9,6-ban:

"Mert egy gyermek születik nekünk, Fiú adatik nekünk, és az uralom az Ő vállán lesz, és hívják nevét: CSODÁLATOSNAK, TANÁCSOSNAK, ERŐS ISTENNEK, ÖRÖKKÉVALÓSÁG ATYJÁNAK, BÉKESSÉG FEJEDELMÉNEK." Jézust a valóságban nem hívták ezeken a neveken, hanem sok nevei az Ő sokrétű feladatára, tulajdonságaira vagy származására utalnak.

Hasonlóan volt az embereknél is: valamilyen foglalkozásról, tevékenységről, tulajdonságról, vagy származásukról maradtak rajtuk nevek, vagy kapták a neveiket. **Foglalkozás után pl.: Kovács, Molnár, Kocsis, Mészáros, Szűcs stb. tulajdonságok után: Ősz, Veres, Fekete, Barna, Balog, Sánta, Vak stb. származás szerint: Horvát, Tót, Orosz, Németi, Debreceni, Tokaji, stb. rang, titula szerint: Királyfi, Nemes, Császár, Gróf, Major stb.**

Az angyal ezt mondta Józsefnek Máriáról: „**És szül fiat, és annak nevét IMMÁNUEL-nek nevezik, ami azt jelenti: VELÜNK AZ ISTEN.**“ (Máté 1,23; lásd Ésaías 7,14; 8,8-10.) Jézust nem nevezték a valóságban IMMÁNUEL-nek, hanem ez a neve azt közli velünk, hogy Ő az Isten, az „**Erős Isten**“, Aki egy ideig az emberek között fog élni, velünk lesz. A fent olvasott Ésaíasí jövendölésben szereplő neveinek jelentései pedig:

CSODÁLATOS – azért, mert Ő az, aki csodákat tesz, emberi testében is.

TANÁCSOS – mert mindent az Ő saját AKARATÁNAK TANÁCSÁBÓL cselekszik (Eféz. 1,11), *Őneki nem volt tanácsosa* (Róma 11,34). „*Ő ad csodás tanácsot...*” (Ésaías 28,29.)

ÖRÖK ATYA (Örökkévalóság ATYJA) – mert Ő örökké létezik; Atya, mert Ő teremtett minket és mindent (V.Mózes 32,6), és Ő tartja fenn a világmindenséget és gondoskodik teremtményeiről, Ő látja el az embert is minden szükségessel (Jakab 1,17; Ésaías 46,3-4).

BÉKESSÉG FEJEDELME – azért, mert az Isten és az ember közötti békétlenséget Ő békességre változtatja, mégpedig úgy, hogy a bűnt tőlünk elveszi és magára veszi a kereszten, meghal ártatlanul, hogy jogosan megbocsáthasson nekünk (Kolossé 1,20). Békességet ad szívünkbe (János 14,27).

ISTEN FIÁ-nak is nevezve van – ahogy már olvastuk. Isten FIA – ez is egy neve.

János Evangéliumában Jézus 5-ször van „egyszülött Fiú”-nak nevezve. Az eredeti görög szó erre: MONOGENÉSZ; *monosz* jelentése: *egyetlen*; *genész* jelentése: *faj, származás szerint*. **Jézus tehát az EGYETLEN fajtája szerint, származása szerint.** Hogy lehet ez? – hiszen Jézus nemzetségi táblázatát Máté és Lukács is leírja!

Az világos, hogy Jézus földi apa nélkül és egy szűz lánytól született, tehát nem olyan módon, mint mi emberek, nem „*a testnek akaratóból, sem a férfiúnak indulatóból*” (János 1,13), vagyis nem egy férfi és női ivarsejt kapcsolódása által. Eszerint tehát Jézus nemzetségi táblázata csupán szimbolikus jelentésű, és csupán azért íródott, hogy a jövendölések beteljesülését lássuk, amelyek szerint Ő Dávid királyi leszármazottja. Egyébként Isten egy csoda által is megjelenhetett volna emberként, mint több alkalommal is az ó-szövetségben; na de akkor a csoda miatt hittek volna Benne, ezt pedig Ő nem akarta, hanem egy családban akart felnővekedni, hogy egy általános embernek lássák.

A Jézus körül lakó emberek úgy ismerték Őt, mint József fiát – János 6,42: „*Nem ez-é Jézus, a József fia?*” Ismerték apját, anyját és testvéreit. Jézus azonban tudatában volt származásának

– János 7,29: „**Őtöle vagyok**” (az Istentől) – jelentette ki. Máté 1,16-ban Józsefről nem az van írva, hogy ő Jézus apja, hanem hogy Máriának a férje. Aztán a 17.versben azt látjuk, hogy milyen csodálatosan és tervszerűen **3 x 14** nemzetség vezet el Ábrahámától Jézusig. **Ez az egész nemzetségi táblázat tehát csupán szimbolikus Jézusra vonatkozólag, hiszen azt olvastuk Zsid. 7,3-ban, hogy Jézus apa nélkül és nemzetség nélkül való.**

A ZSIDÓK KIRÁLYA

A nemzetségi táblázat csupán azért kellett hogy vezetve legyen, hogy Jézus így szimbolikusan a királyi családból "származzon". A zsidók úgy tudták, hogy a Messiás "Dávid fia" kell, hogy legyen (Máté 22,42). Jézus ezt a próféciát ilyen szimbolikus értelemben be is töltötte. De ugyanilyen szimbolikus értelemben töltötte be a földi királyságról való jövendölést is a "Dávid trónján" (Ésaiás 9,7). Az angyal is, aki Máriának Jézus születését megjelentette, megerősíti Jézus királyságának ígéretét (Lukács 1,32-33). És mégis, **Jézus sohasem volt földi király.** Erről Ő maga tesz bizonyosságot Pilátus előtt – János 18,33-37:

*„Ismét bement azért Pilátus a törvényszékbe, és szólította Jézust, és mondta Neki: Te vagy a zsidók királya? Felelt neki Jézus: Magadtól mondod te ezt, vagy mások beszéltek néked énfelelem? Felelt Pilátus: Avagy zsidó vagyok-e én? A Te néped és a papi fejedelmek adtak Téged az én kezembe – mit cselekedtél? Felelt Jézus: **Az én országom nem e világból való. Ha e világból való volna az én országom, az én szolgálaim vitézkednének, hogy át ne adassam a ZSIDÓKNAK. Ámde az én országom nem innen való. Mondta azért Neki Pilátus: Király vagy-e hát Te csakugyan? Felelt Jézus: Te mondod, hogy én király vagyok. Én azért születtem és azért jöttem e világra, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról. Mindaz, aki az igazságból való, hallgat az én szómra.**”*

Pilátussal való beszéde több, számunkra lényeges kijelentést tartalmaz. Amikor azt kérdezte Pilátus Jézustól, hogy „**Te vagy-e a zsidók királya**”, akkor Jézus nem válaszolt IGEN-nel, hanem egy kérdéssel viszonzta: „**Magadtól mondod-e te ezt, vagy mások beszéltek néked énfelelem?**” Pilátus aztán még egyszer megkérdezte, mert hallani akarta Jézustól, de másodszer már másképpen tette fel a kérdést, amire Jézus világos választ adhatott. Így kérdezte: „**Király vagy-e hát Te csakugyan?**” Erre már ezt felelte Jézus: „**Te mondod, hogy én király vagyok.**” És hogyan folytatta?

A földi királyságról a mennyei királyságra irányította Pilátus figyelmét, és a mi figyelmünket is arra akarja irányítani ezekkel a szavakkal: „**Az én országom nem e világból való. Ha e világból való volna az én országom, az én szolgálaim vitézkednének, hogy át ne adassam a zsidóknak! Ámde az én országom nem innen való.**” Ezekből világos, hogy Jézus földi királyságot nem tulajdonított magának, hanem mennyei királyságot. Sátánról viszont azt mondja, hogy a "világ fejedelme" (János 14,30). **Háromszor erősíti itt meg Jézus, hogy neki nem földi a királysága.**

„**Át ne adassam a zsidóknak**” ezekkel a szavakkal azt is tudatja Jézus, hogy Ő még csak nem is zsidó származású, hanem úgy van az, ahogy a próféták kijelentik: „**Származása eleitől fogva, öröktől fogva van**”, vagy mint ahogy olvassuk Zsid.7,3-ban: „**nemzetség nélkül való**”. A zsidó nemzetség nem volt mindig; **Jézus azonban mindig VAN.**

Ha zsidónak vallotta volna magát, akkor azt mondta volna: az én népem, vagy atyámfiai – ahogy Pilátus beszélt róluk: „...a te néped... adtak téged az én kezembe...” De Jézus tudatosan

kikerülte ezt a kifejezést magára vonatkozóan, a népre azonban használta. Így beszél pl.: „**Ó hitetlen és elfajult nemzetség! Meddig leszek még köztetek? Meddig tűrlek titeket!?**” (Lukács 9,41.); máskor meg „**gonosz és parázna nemzetség**”-nek mondta őket (Máté 12,34.39); aztán „**mérges kígyók fajzatai**”-nak nevezte őket. Jézus nem volt ilyen kígyófajzat, és nem tartozott ahhoz az elfajult, gonosz és parázna nemzetséghez, hanem Jézus **monogénész** volt: **fajtájában egyedülálló**, tehát „*nemzetség nélküli való*” volt.

Hogyha én pl. magyar létemre, Magyarországon, Magyarország királya lennék, és a magyar nép elfogna és halálra akarna ítélni, akkor nem azt mondanám, hogy: „át ne adassam a magyaroknak”. De ha egy idegen ország királya lennék, vagy pedig idegen országban fognának el mint magyart, akkor mondhatnám, hogy „át ne adassam a magyaroknak”. Jézus nem földi, hanem mennyei király, mégpedig nemzetiség nélküli, és így mondhatta, hogy: „**át ne adassam a zsidóknak**”.

Jézus soha semmiképpen nem vállalta, hogy Ő Dávid utóda lenne test szerint, valóságban, hanem csupán szimbolikusan. A jövendölés így hangzott – Ésaías 9,7: „**Uralma növekedésének és békéjének nem lesz vége a Dávid trónján és királysága felett, hogy felemelje és megerősítse azt jogosság és igazság által – mostantól fogva mindörökké!**” A zsidók ennek a fizikai beteljesedését várták. Előttünk mostmár világos, hogy ez lelkileg teljesedett.

Egy másik jövendölés Jeremiás 23,5-6-ból: „*Íme, eljönnek a napok, azt mondja az Úr, és támasztok Dávidnak igaz Magvat, és uralkodik, mint Király, és bölcsen cselekszik, és méltányosságot és igazságot cselekszik e Földön. Az Ő idejében megszabadul Júda, és Izrael bátorosan lakozik, és ez lesz az Ő neve, amellyel nevezik Őt: Az Úr a mi Igazságunk.*”

Ma már teljesen világos előttünk, hogy mindezek a próféciában megjelentett dolgok, nem fizikailag, hanem lelkileg értendők, hisz a valóságban nem nevezték Jézust: „**Az Úr a mi Igazságunk**”-nak; **az Ő idejében nem szabadult meg Júda, és Izrael nem lakozott bátorosan**, hisz a római fennhatóság alatt voltak, és ott is maradtak. Ezek mind csupán átvitt értelemben veendőek. **Jézus még csak nem is uralkodott, mint király. Akkor viszont azt sem lehet szó szerint venni, hogy Ő a „Dávid Magva”.**

Dávid király fia

Jézus egy rejtvényt tett fel a farizeusoknak épp ezzel kapcsolatosan, mert Ő nem vállalta, hogy Ő a Dávid király fia volna valóságosan. Mind a három evangélista szó szerint egyformán írta le Jézusnak ezt a beszédét. Olvassuk el Mátétól, 22.rész 41-46-ig:

„*Mikor pedig a farizeusok összegyülekeztek, kérdezte őket Jézus, mondván: Miképpen vélekedtek ti a Krisztus felől? Kinek a fia? Mondták Néki: A Dávidé. Mondta nekik: Miképpen hívja tehát Őt [Krisztust] Dávid lélekben Urának, ezt mondván: Mondta az Úr az én Uramnak [Krisztusnak]: Ülj az én jobb kezem felől, míglen vetem a te ellenségeidet a te lábaid alá számolyul. Ha tehát Dávid Urának hívja Őt – mimódon fia? És senki egy szót sem felelhetett Neki, sem pedig nem merte Őt e naptól fogva többé senki megkérdezni.*”

Itt Jézus feltárta, hogy Ő Isten Fia, és csak szimbolikusan, jelképesen, elméletileg Dávid fia, Akit Dávid király maga is Urának mond.

Hogy tesz Róla bizonyosságot Mikeás próféta? „*De te, Efratának Betleheme, bár kicsiny vagy a Júda ezrei között, belőled származik nékem, Aki uralkodó az Izraelen, Akinek származása eleitől fogva, öröktől fogva VAN.*” (Mikeás 5,2.) **Jézus élete tehát nem Betlehemben kezdődött, és még csak nem is szűz Máriában, hanem Ő MINDIG VAN.**

Uralkodó Izráelen

Egy további lépésben itt meg lehet említeni, hogy miért van Jézus Izráel uralkodójának nevezve, hogyha sohasem uralkodott ott. Ki is mondja egyszer: „**az embernek Fia nem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért**” (Máté 20,28). Egyértelmű hogy Jézus csupán szimbolikusan lehetett Izráel uralkodója is.

Izráel jelentése: Istennel küzdeni és győzni. Nem Isten ellen küzdeni, hanem pozitív értelemben, Ővele küzdeni és győzelmet aratni. A testi Izráel mint nép, végül is nem lett győző. „Miért?... Mert beleütköztek a beleütközés kövébe.” – Jézusba (Róma 9,32.) A testi Izráel, abban az időben, a Megváltót, a Messiást, az ő Királyukat nem ismerte fel, hanem elvetette és halálra adta. **Épp ezért azok vannak Istentől a valóságban Izráelnek (győzőnek) nevezve, akik a Messiást Jézusban felismerik, akik hisznek Krisztusban** – Galata 3,28-29:

„*Nincs Zsidó, sem görög*” (vagyis pogány) „*ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban. Ha pedig Krisztuséi vagytok, tehát az Ábrahám magva vagytok, és ígéret szerint örökösök.*”

Másrésről azok győznek, azok Izraeliták, akik megváltozott magatartásuk által bemutatják, hogy életüket megszentelték és Jézus életéhez szabják. Milyen "Izráelen" tud uralkodni Jézus? **A lelki Izráel felett, Akik** – kerüljön bár küzdelembe – mégis mindenféle emberi vallási uralkodók és irányítók alól felszabadítják magukat, és egyedül Jézust fogadják el uralkodójuknak, vagyis parancsolójuknak, Akinek mindenben engedelmeskednek.

Jézus, a VAGYOK

Amikor Isten ki akarta vezetni a zsidó népet Egyiptomból, a rabszolgaságból, választott erre egy megfelelő embert, Mózeset. Mózes ezt a kérdést tette fel Istennek: Ha az Izrael fiai megkérdezik tőlem, hogy mi a neved – mit mondjak nekik? „**És mondta Isten Mózesnek: VAGYOK AKI VAGYOK. Így szólj az Izrael fiaihoz: A VAGYOK küldött engem tihozzátok.**” (II.Mózes 3,13-14.)

Isten Ábráhámmal is több ízben beszélt – és ki volt ez is, Aki Ábrahámot látta, és Akit Ábrahám is látott (különböző megjelenési formákban)? Jézus volt ez – János 8,56-59: „*Ábrahám, a ti atyátok örvendezett, hogy meglátja az én napomat. Látta is, és örült. Mondták azért néki a zsidók: Még 50 esztendő sem vagy, és Ábrahámot láttad? Mondta nekik Jézus: Bizony, bizony, mondom néktek, mielőtt Ábrahám lett, ÉN VAGYOK.*” Erre aztán köveket ragadtak, és meg akarták Őt ölni. Jézus – saját állítása szerint – nem más, mint a VAGYOK, az emberi testben élő Isten, Akit Mária szült meg, és a zsidók között élt 33 és fél évig (János 8, 24.28.58).

Eddig eljutottunk arra, hogy Jézus apa nélkül volt, és arra, hogy nemzetség nélkül volt. A nemzetségi táblázatok Józsefhez vezetnek, és pedig kétféle ág is vezet Dávidtól Józsefhez. Az egyiket Máté írja le, a másikat Lukács. Aki egyszer már nemzetségi kutatást végzett (mint pl. a németek a II. világháború alatt), az tudja, hogy **nemcsak egyetlen ág vezethet el ugyanazon személyhez. A Biblia két ágat ad meg, ami Jézushoz vezet, hogy Ő szimbolikusan Dávid fia.**

Vannak, akik azt mondják, hogy a Lukács által megadott nemzetségi táblázat valószínű Máriaé a nemzetsége. Ez lehetséges, és az is lehetséges, hogy Mária is Dávid nemzetségéből származott, de a **Biblia határozottan Józsefhez vezet el minket – mind a két alkalommal – akinek viszont, mint ahogy láttuk, semmi köze nem volt Jézus születéséhez.** Jézus nemzetsége ugyanis nem földi, hanem mennyei – János 8,23: **"Ti innét alól valók vagytok, én onnét felül való vagyok. Ti e világból valók vagytok; én nem vagyok e világból való."** A 42.versben szintén azt látjuk, hogy **Jézus nem zsidó származású, hanem Isten-származású: „Én Istentől származtam”** – mondta Ő maga (János 7,29).

ANYA NÉLKÜL

Nem csak azt olvastuk (Zsid. 7,3-ban), hogy Jézus apa nélkül, hanem azt is, hogy anya nélkül való. De ez meg már hogyan lehetséges? – kérdezhetné valaki –, hiszen szűz Máriától született! Igen, látszólag Mária Jézus-anyja szerepét töltötte be, de nézzünk pontosabban utána. Először is olvassuk el ehhez Zsid. 7,16. versét. Ez is csodálatra méltó! Jézusról van szó, „**Aki nem testi parancsolatnak törvénye szerint, hanem enyészhetetlen életnek ereje szerint lett**”, vagy, ahogy Jézus maga mondja: neki élete van önmagában (János 5,26).

Nem testi törvény szerint lett Jézus, mint mi, nem apától és anyától, hanem Ő Istentől lett, hasonlóan, mint Ádám: formálva, alkotva lett. Ezt már mint jövendölést olvashatjuk Zsoltárok 139,14-16-ban: „**Magasztallak, hogy csodálatosan megkülönböztettél... Nem volt elrejtve előtted az én csontom, mikor titokban formáltattam és idomítottam, mintegy a Föld mélyében. Látták szemeid az én alaktalan testemet, és könyvedben ezek mind be voltak írva. A napok is, amelyen formáltatni fognak, holott egy sem volt még meg közülük.**” Hasonlóan írja Zsid. 10,5: „**Azért a világba bejövetelekor így szól: Áldozatot és ajándékot nem akartál, de testet alkottál nekem.**”

Lombik-bébi – kölcsön-anyja

Hogyan lett Jézusnak földi teste? Úgy, ahogy itt olvastuk: **Isten alkotta, formálta, idomította azt egy szűz-lányban.** Ma már ezt nekünk nem nehéz megérteni, amikor tucatjával fejlődnek gyermekek ú.n. kölcsön-anyákban. Vannak nők, akik valamilyen okból kifolyólag saját maguk nem tudnak kihordani egy gyermeket, de nagyon óhajtanak egy saját bébit, és a következőképpen oldják meg:

Orvosilag kiveszik az anya érett, megtermékenyítésre alkalmas petéjét, és az apának a magjával (ondósejtjével) egy kémcsőben vagy egy üveglapon, tehát a méhen, a testen kívül, elvégzik a megtermékenyítést. Emiatt "lombik-bébinek" is nevezik ezeket a gyermekeket. Filmre tudják venni az egész folyamatot, és mindent pontosan lehet látni, hogy miként megy végbe egy új élet keletkezése. 1978-ban született az első ilyen módon fogamzott gyermek, és ma már ezrével vannak. A legtöbb esetben a saját anyjába helyezik vissza az embriót, de ugyanúgy egy idegen asszonyba is beletehetik. 1993 körül egy szenzációs tudósítást lehetett látni a TV-ben: egy nagymamát mutattak be, aki a saját unokáját hordta ki, mivelhogy a menyé nem volt rá alkalmas.

Vannak sokan nők, akik vállalják, hogy ilyen mesterségesen megtermékenyített petét a méhükbe behelyezzenek, és ők hordják ki és szülik meg a gyermeket. Ez a különleges módon született gyermek kizárólag az eredeti anyának és apának a tulajdonságait örökli, és hivatalosan is teljesen az övéké.

A bébi a köldökzsinóron keresztül csak táplálékot vesz fel a "kölcsön-anyától". Egyetlen gyermeknek a vére sem keveredik össze soha az anyja vérével, mindkét vérkeringés teljesen külön marad, és a gyermeknek teljesen más vércsoportja lehet, mint az anyának. Ha pl. egy terhes nő valamilyen betegség vagy baleset következtében meghal, és ha a benne levő magzat ki van fejlődve és nem sérült meg, van úgy, hogy teljesen egészséges gyermeket vesznek ki belőle. Sőt mi több, ma már több esetben a meghalt anya konzervált testében tovább hagyják fejlődni a gyermeket (akár 2-3 hónapon keresztül is!), míg aztán kiveszik belőle. A gyermek tehát egy külön élet.

Máriának nem volt testi kapcsolata férfival, hanem **ő szűzen szülte meg Jézust**. Sőt ez egy jel volt arra, hogy valóban Ő a megígért Messiás. A jövendölés ugyanis így hangzott: „Ad **JELT** néktek az Úr maga: **Íme, a SZŰZ FOGAN** méhében, és szül fiat, és nevezi azt **Immánuel-nek...**, ami azt jelenti: **VELÜNK AZ ISTEN**” (Ésaiás 7,14; 8,8-10; Máté 1,23).

Angyal jelentette meg Máriának, hogy egy gyermek lesz formáltatva az ő méhében. És ő meg is kérdezte az angyaltól: „**Mimódon lesz ez, holott én férfit nem ismerek?**” És az angyal úgy válaszolta meg, hogy Mária megértse: „**A SZENT LÉLEK SZÁLL** tereád, és a **Magasságosnak ereje árnyékoz meg téged; azért ami születik is, SZENT-nek hívatik, Isten Fiának.**” (Lukács 1,34-35.) **Négy névvel van itt Jézus megnevezve.** Jézus maga magyarázza, hogy Ő az, akinek **ÉLETE VAN ÖNMAGÁBAN**, Aki leszállt Máriára a mennyből – János 6,35.38.51: **”Én vagyok az ÉLET-nek ama kenyere... amely a MENNYBŐL SZÁLLT ALÁ.”**

Isten tehát egy szűz-lányban, Máriában magának egy emberi testet alkotott, azért, hogy feltűnés nélkül, egy családban megszülethessen. Ilyen összefüggés alapján érthetőek lesznek Jézusnak Máriához szóló kijelentései, mint pl. „**Mi közöm nékem tehozzád, ó asszony?**” (János 2,4). Az a figyelemre méltó dolog is érthető lesz, hogy Jézus sohasem nevezte Máriát anyjának, hanem ASSZONY-nak; és erről még külön szó lesz.

Mária tehát Istennek egy szolgálóleánya volt, akit kölcsön-anyának kiválasztott, épp ezért Máriát nem lehet a valóságban Jézus anyjának nevezni, Isten anyjának meg pláne hogy nem. Csakis úgy volt ő is Jézus nevelőanyja, mint ahogy József a nevelőapja volt. Ezért olvassuk Zsid. 7,3-ban, hogy **„apa nélkül anya nélkül, nemzetség nélkül való; sem napjainak kezdete, sem életének vége nincsen.”**

Isten Jézust hasonlóvá alkotta hozzánk, mégpedig azért, hogy a külsejéről az emberek ne ismerjék fel, és hogy a megváltást, amit elhatározott, a kereszthalált elvégezhesse (Zsid. 2,14). Jézus Isten -Fiának és Ember-Fiának is van nevezve; Ember-Fiának azért, mert úgy nézett ki, mint az emberek. Egyébként Jézus idejében és a Bibliában általában gyakran találjuk az emberek-fiai kifejezést az emberekre vonatkozóan – mint ahogy már említve is volt. **Istennek nincs fia úgy, ahogy az embereknek van: apától és anyától. Jézust mégis Isten-Fiának is nevezték, mert Istentől született; átvitt értelemben "nemzette és szülte" Isten Őt** (Zsolt. 2,7; Zsid. 5,5).

Jézus időbelileg is tervszerűen jött erre a Földre – Galata 4,4: „**Mikor pedig eljött az időnek teljessége, kibocsátotta Isten az Ő Fiát.**” Máté pedig megadja, hogy 3 x 14 nemzetség vezet el Ábrahámától Krisztusig, ami szintén tervszerűségekre mutat. Dániel könyvében is olvasunk a Messiás megjelenéséről – beleágazva a 2300 éves próféciába (Dán. 9,25-27). Itt meg van adva tanítói fellépésének ideje, amiből ki lehet számolni a születési évét. A mai ismeretek szerint és humorosan kifejezve: Krisztus, Krisztus előtt 4-ben született.

UTOLSÓ ÁDÁM

Zsoltárokból azt is olvashatjuk, hogy Jézus **formálva lett** (Zsolt. 139,15), a Zsidókhöz írt levélből pedig azt olvastuk, hogy az **Ő teste alkotva lett** (Zsid. 10,5). Mária testében tehát Jézus alkotva, formálva lett. Ádám szintén formálva lett, de ő a föld porából. Ezért van Jézus **”utolsó Ádám”**-nak nevezve, a következő vers pedig ezt írja: **”De nem a lelki az első, hanem az érzéki** (I.Kor. 15,45-46). **Az első Ádám érzékinek** van nevezve, az utolsó Ádám **(Jézus) lelki-nek**, Akinek nincsen érzéki, azaz bűnös hajlamú átöröklődése. Érthető, hiszen nem földi apától, sem anyától származott, csupán egy szűz-lányban formáltatott.

Aztán ezt mondja a 47. vers: „Az első ember földből való, földi; a második ember, az ÚR, mennyből való.” A Szentírás itt kimondja, hogy Jézus nem földből való, mint mi, hanem mennyből való, mint a mennyei lények. Ezt írják tovább a 48-49. versek: „*Amilyen ama földi (Ádám), olyanok a földiek is*” (vagyis mi olyanok vagyunk, mint Ádám); „*és amilyen AMA MENNYEI*” (amilyen az Úr Jézus), „*olyanok a mennyeiek is; és amiképpen hordtuk a földinek ábrázatját, hordani fogjuk a Mennyeinek ábrázatját is*” (Jézusét).

Az 51. vers kijelenti, hogy az elválóskor, és csakis az elválás után fogjuk hordani a Mennyeinek, azaz Jézusnak az ábrázatát. Jézus tehát más volt, mint mi. Hogy miben volt más? Pl.: **Ő nem úgy született, mint mi; gyermek-korában sem vétkezett; más kísértései voltak; és NEM VOLT SOHA BETEG stb.**

Ésaiás 53,4-ben azt olvassuk ugyan a Messiásra szóló jövendölésben, hogy „*betegségeinket Ő viselte*” – de hogyan teljesedett be ez a jövendölés? Hogy nehogy valaki is arra gondoljon, hogy szó szerint, fizikailag teljesedett, ezért maga a Szentírás ad erre magyarázatot – Máté 8, 16-17-ben olvassuk: „És meggyógyított minden beteget, hogy beteljesedjen, amit Ésaiás próféta mondott, így szólván: Ő vette el a mi erőtlenségünket, és Ő hordozta a mi betegségünket.” Betegségeiket elvette, **elhordta** tőlük, vagyis meggyógyította a betegeket. Ilyen csodálatosan magyarázza a Biblia önmagát!

Egy szenzációs szöveget találunk Róma 5,14-ben, amire most szintén világosság sugarai vetődnek: „*Mindazáltal a halál uralkodott Ádámtól Mózesig azokon is, akik nem az ÁDÁM esetének hasonlatossága szerint vétkeztek, AKI AMA KÖVETKEZENDŐNEK kiábrázolása volt.*” Több különböző magyar fordításban láthatjuk még ezt a mondatot, és némelyik még magyarosabban írja, pl.: „*Ádám, aki az Eljövendőnek ELŐKÉPE*”, vagyis Jézusnak az előképe. Hogy miben az előképe? Abban pl. hogy **Ő Isten kezéből került ki mint Isten alkotása. Nem mi vagyunk Jézus előképe, akik Ádámtól már örökölt bűnös hajlamokkal rendelkezünk, hanem az Isten kezéből kikerült Ádám, a bűnös hajlamok nélküli Ádám Jézusnak az előképe.**

Ádám még egy másik módon is előképe Jézusnak, amit I.Tim. 2,14-ben olvashatunk: „*Ádám nem csalattatott meg, hanem az asszony megcsalattatván, bűnbe esett.*” Ádám ebben is Jézus előképe volt, hogy nem csalattatott meg. Évát csapta be az ördög, Ádám azonban tudatosan, együttérzésből, önkéntesen vállalta a sorsközösséget Évával, és mert Évát nagyon szerette, ezért vállalta vele együtt a halált. Hasonlóképpen Jézus: Jézusban nem volt az ördögnek semmije (János 14,30), Jézust nem sikerült az ördögnek megcsalni, becsapni, Őneki nem kellett önmagáért áldozatot hoznia, Neki nem kellett önmaga miatt meghalni – mint ahogy némelyek tanítják –, hanem **Jézus szintén önként, szeretetből vállalta az emberrel a sorsközösséget és az emberért a halált** (Zsid. 7,27).

A Biblia tehát **Jézust Ádámmal hasonlítja össze és övele állítja szembe. Ádám, és pedig az Isten teremtői kezéből kikerült Ádám Jézusnak az előképe**, és nem mi, a bűnbeesés következtében megromlott, elkorcsosult emberek. Az igaz, hogy külsőleg Jézus nem nézhetett ki úgy, mint Ádám, aki nagy és szép lehetett. Ha Jézus olyan testtel jelent volna meg, akkor mindenki hitt volna Benne, márcsak tekintélyes kinézete miatt is. Senki sem mert volna Ellene szegülni, senki nem mert volna Neki ellentmondani; nem merték volna megkorbácsolni és felfeszíteni... Isten azonban egy részrehajlás nélküli, önző érdek nélküli őszinte szeretetet és átadást keres, és emiatt akarta Jézus az akkori emberek kinézetét és nagyságát felvenni.

Jézus teste 4000 éves elkorcsosultság nyomait hordta; „*bűn testének hasonlatosságában*” volt (Róma 8,3), de lelki – és szellemi világa mentes volt mindennemű degeneráltságtól, úgy, mint Ádámnak a bűnbeesés előtt. **Jézus lelki világa és szellemi világa teljesen isteni volt.**

Így volt lehetséges, hogy Ő gyermekkorában sem vétkezett soha, és hogy már 12 éves korában csodálkoztak feleletein az írástudók is, és később ezt mondták Róla az emberek: „*Soha ember így nem szólt, mint Ez!*” **Honnan van Ennél ez a tudomány és bölcsesség? – holott nem tanulta!** (János 7,15.46; Márk 6,2; Máté 13,54.56). Ő tehát valami más volt, több volt, mint az általános emberek.

JÉZUS SZIMBÓLUMOKBAN

Milyen elnevezéseket találunk a Bibliában Jézusra? Róma 11,16-18-ban: **Zsengének és olajfa Zsírjának és Gyökerének** van nevezve. Róma 15,12-ben: **"Jesse Gyökere"**, *akiben reménykednek a pogányok*. Ésaías 11,10-ben: Isai Gyökere, 11,1-ben pedig **Isai Vesszeje**: „*És származik egy Vesszőszál Isai törzsökéből, és gyökeréből egy Virágszál növekedik*”; és sok más szimbólum alatt találjuk. Isai (vagyis Jesse) ez David király apjának a neve, akiről szinte semmit sem tudunk, épp ezért jó jelkép Jézusra, hiszen Jézusról is mint Istenről, csak nagyon keveset tudunk.

Jézus tehát Gyökér, Ő a Törzs, Ő a Vessző és a Virágszál, amely a Gyökérből növekedik, azaz **Jézus önmagából létezik és növekedik**; Neki senki sem adott életet, hanem **Neki élete van önmagában** (János 5,26). Jézust jelképezte Áron kivirágzott vesszője is – amit a frigyládában őriztek –, amely gyökér nélkül önmagából hajtást hajtott, virágot növelt és mandulát érlelt, és sohasem hervadt el (IV.Mózes 17,8). Az **"Isten Báránya"** elnevezés is Jézusra utalt és a „**Júda nemzetségéből való Oroszlán, Dávid Gyökere**” *szintén* (Jelenések 5,5; János 1,29).

Jézus nem volt sem oroszlán, sem bárány, sem gyökér, sem ág, sem virágszál... hanem ezek mind szimbólumok, és különböző feladataira, működésére és tulajdonságaira utalnak. Hasonlóképpen szimbolikusan van a Júda nemzetségéből is Jézus, ha a többi dolgok szimbólumok. Apja, sőt anyja is csupán szimbolikusan volt Neki, csupán a látszat kedvéért. Ádámnak nem volt szüksége földi apára és anyára, hogy emberként megszülessen. Jézusnak, a második Ádámnak sem volt szüksége földi apára és anyára, hogy emberként megszülessen, de azért, hogy egy akkori családba beleszületett, úgy tudta magát a legjobban álcázni, mivelhogy a környezete ismerte a családját – János 7,27: „*Jól tudjuk, honnét való ez!*”

Jól ismerték Jézust az ördögök, akik bukásuk előtt a mennyben éltek; ezért nem engedte meg nekik Jézus, hogy leleplezzék Őt: „**nem hagyta szólni az ördögöket**” (Márk 1,34). **Jézusban lakozott az istenségnek egész teljessége** (Kolossé 1,19; 2,9). Ha a minden hatalommal bíró istenségét a mennyben hagyta volna, akkor a démonok Őt nem ismerték volna fel, mert akkor előttük is Ő csak egy ember lett volna.

KEGYELEMBE FOGADOTT

Mária nem volt bűn-nélküli. Már az angyal, aki Jézus születését bejelentette, így szólította meg: „**Örülj, kegyelembe fogadott!... Ne félj Mária, mert kegyelmet találtál az Istennél!**” (Lukács 1,28.30.) Tehát Máriának is kegyelemre, bűnbocsánatra volt szüksége. Még látni fogjuk, hogy ő nem cselekedte mindig az Isten akaratát, és neki is szüksége volt újjászületésre ahhoz, hogy egyszer a mennyek országába kerülhessen. „**Nincs egy igaz ember sem a Földön**”, „**mindnyájan vétkeztek**” – tehát Mária is (Préd. 7,20; Zsolt. 14,3; Róma 3,10.23). „**Szükség néktek újonnan születetek**” – mondta Jézus (János 3,7). Nem azt mondta, hogy **NEKÜNK; magát nem számította bele**, hanem ezt mondta: **"NÉKTEK"** mindannyiótoknak.

Jézusnak nem kellett újonnan születni. Hogyha Máriától lett volna, akkor ő is örökölte volna a bűnös hajlamokat. Jézus saját magáról el merete mondani, hogy Ő büntelen – János 8,46: **"Ki vádol engem közületek bűnnel?"** Még elítéltetésekor sem találtak benne okot, amivel vádolni tudták volna Őt, „*noha sok hamis tanú jött elő, mégsem találtak*” (Máté 26,59-60). Zsid. 7,26-27-ben is ezt olvashatjuk Róla: „**Ártatlan, szeplőtelen, a bűnösöktől elválasztott. Akinek nincs szüksége – mint a főpapoknak –, hogy előbb a saját bűneiért vigyen áldozatot...**” Jézus minden hiba nélkül volt, ezért az Őt jelképező, áldozatra vitt állatok is szigorúan hiba nélküliek kellett hogy legyenek, egészségesek és épek. De az emberekről ezt jelentette ki Jézus: „*Senki sem teljesíti közületek a törvényt*” (János 7,18-19).

Jézus Máriától nem örökölt. Ő a mennyből származott, éppen ezért semmiféle bűnös hajlamot nem hordott magában – János 8,23: „**Ti innét alól valók vagytok; ÉN ONNÉT FELÜL VALÓ VAGYOK. Ti e világból valók vagytok, ÉN NEM VAGYOK E VILÁGBÓL VALÓ.” „AKI FELÜLRŐL JÖTT, FELJEBB VALÓ MINDENKINÉL. Aki a Földről való, földi az, és földieket szól; Aki a mennyből jött feljebb való mindenkinél.” (János 3,31.) A Jézus születését Máriának megjelentő angyal is kihangsúlyozta: **"Ez NAGY lesz"** (Lukács 1,32).**

Ha Jézus ugyanolyan lett volna, mint minden más ember: öröklött bűnös tulajdonságokkal, ha Őt szintén belülről is kísérthette volna Sátán, akkor nem mondhatta volna magáról: „**Íme, nagyobb van itt Jónásnál**”; és: „**nagyobb van itt Salamonnál**” (Máté 12,41-42). Ő nagyobb volt, mint ezek a nagy emberek – Zsolt. 139,14: „**Magasztallak, hogy CSODÁLATOSAN MEGKÜLÖNBÖZTETTÉL**. Csodálatosak a Te cselekedeteid! – és jól tudja ezt az én lelkem.”

JÉZUS MEGKÍSÉRTETETT MINDENNEL?

Van néhány vallási irányzat, és újra és újra előállnak emberek, és kisebb embercsoportok, akik Jézus büntelenségét illetőleg hamis tanításokat hirdetnek. Esetleg elhiszik azt, hogy Jézus sohasem vétkezett, azonban állítják, hogy magában hordta a bűn csíráját. Szerintük Jézusnak – ugyanúgy, mint nekik – állandóan belső kísértésekkel kellett küzdenie, hogy pl. valamit el ne lopjon, hogy ne tegyen hamis tanú-bizonyosságot, vagy valakit el ne csábítson, meg ne öljön stb.

Ezt pedig úgy magyarázzák, hogy azért voltak benne ilyen bűnös hajlamok, mivelhogy Máriától, Dávidtól és minden elődeitől örökölte és a vérében benne hordta. Ez természetesen egy nagyon hamis és Istent gyalázó tanítás, hiszen a Biblia Jézusról tett kijelentéseinek teljesen ellene mond. **Maga Jézus jelentette ki pl. ezt: „Jön a világ fejedelme – és én bennem nincsen semmije!”** (János 14,30). Jézus génjeiben az ördögből, a rosszból nem volt semmi. **Jézusban az Isten lakott teljesen** (Kolossé 2,9). **Az Isten pedig gonoszsággal, tehát a bűnnel nem kísérthető, Ő maga pedig senkit sem kísért (bűnnel, gonoszsággal – Jakab 1,13).**

Többeknek kérdést jelent, hogy mivel lehet valakit megkísérteni, ha nem a bűnnel. Jakab így magyarázza: „... **mindenki kísértetik, amikor vonja és édesgeti a tulajdon kívánsága. Azután a kívánság megfogaván, bünt szül; a bűn pedig teljességre jutván, halált nemz.**” (14-15.vers.) Már a kívánságnál kell átgondolni, hogy az a bizonyos kívánság, bűnre csal-e. Ezért figyelmeztet Isten a Tízparancsolat 10-dik pontjában: **Ne kívánd azokat, amik a te embertársaidé!** Addig-addig táplálhatod magadban ugyanis a gonosz kívánságokat, míg végül azt tervezed, hogy hogyan szerezd meg, és akkor már alig lehet ellene állni, hogy a bünt meg ne tudd. A bűnre való kísértés még nem bűn, de a bűnre való szándék már igen.

Azt olvastuk, *hogy Isten gonoszsággal senkit sem kísért* – hogyan értsük akkor azt, amit Jézus a "Mi-Atyánkban" említett: „**Ne vígy minket a kísértésbe, de szabadíts meg minket a gonosztól**”. Itt szintén nem bűnre való kísértésről van szó, hanem hogy ne vigyen Isten minket próbába, amiben eleshetünk. Mi emberek kísérthetők vagyunk bűnnel, de Isten nem. Azonban mi sem vagyunk mindig csak bűnnel kísértve. Ha valaki éppen leszokott a dohányzásról és megkínálják, az neki lehet kísértés. Vagy ha valaki éppen fogyókúrát tart és közben süteménnyel kínálják, az is lehet neki kísértés, de az nem bűnnel való kísértés.

Jézust azzal kísértette Sátán, hogy ugorjon le a templom tornyáról és azzal bizonyítsa Istenfiúságát. De Ő így verte vissza a kísértőt: „*Meg van írva: Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet.*” (Máté 4,7.) Ha Jézus leugrott volna, azzal kísértette volna az Istent, hogy mentse meg az életét. A megváltási tervben ugyanis nem az volt, hogy Jézus öngyilkossággal haljon meg, hanem egy meghatározott időben ártatlanul, felfeszítve. Az volt megjövendölve, hogy *átlyukasztják kezeit és lábait* (Zsoltárok 22,17).

V.Mózes 6,16-ban szintén azt olvassuk, hogy „**Meg ne kísértésétek az Urat, a ti Isteneteket!**” Istent is lehet kísérteni tehát, és Jézust is lehetett, de nem bűnnel. **Pál ugyanezt jelenti ki, hogy Sátán bűnnel nem kísérthette meg Őt. Jézus megkísértetett mindenben – „kivéve a bűnt”** (Zsid.4,15). "Mindenben" – ez annyit jelent, hogy minden területen, minden vonatkozásban meg volt kísértve, de azt határozottan kijelenti, hogy **bűnnel nem**. A kísértésnek ugyanis három területét nevezi meg a Biblia – így olvassuk ezt I.János 2,16-ban:

„*Mert mindaz, ami a világban van, a TEST kívánsága, a SZEMEK kívánsága és az élet KÉRKEDÉSE – nem az Atyától van, hanem a világból.*” Minden kísértést és minden bűnt e három terület egyikébe bele lehet sorolni. Az első emberpár megkísértése is ezen a három területen történt – I.Mózes 3,6: „*És látta az asszony, hogy jó az a fa eledelre, és hogy kedves a szemnek, és kívánatos az a fa a bölcsességért; szakasztott azért annak gyümölcséből, és evett.*” A Biblia nem véletlenül jegyezte fel, hogy Jézus háromszor lett megkísértve, és pedig ugyanezen a három területen.

ELŐSZÖR A TEST KÍVÁNSÁGÁVAL: hosszú böjtölés után teste le volt gyengülve és éhség gyötörte, eledelre vágyott. Ezt használta ki Sátán, hogy Jézust arra csábítsa, hogy isteni erejét saját testi szükségleteinek kielégítésére felhasználja. Sátán kihívása így hangzott: „**Ha Isten Fia vagy, mondd, hogy e kövek változzanak kenyerekké.**” (Máté 4,3.) Ez volt a kísértés első területe: a test kívánsága. **Ehhez tartoznak a test szükségletei, igényei és követelései: szomjúság, éhség, étvágy, fáradtság, álmoság, és a szexualitás is idesorolható.** Sátán mindezekben kísértésekkel támadja az embereket, hogy törvénytelen úton szerezzék meg vagy elégítsék ki.

A MÁSIK KÍSÉRTÉSI TERÜLET A "SZEMEK KÍVÁNSÁGA". Sátán megmutatta Jézusnak a világ minden országát, és azt mondta Neki: „**Mindezeket neked adom, ha leborulva imádsz engem.**” A "szemek kívánsága": a birtoklási vágy, amiben az emberek igen könnyen elbuknak. Ezt akarom megszerezni magamnak, meg amazt... minden kellene neki, amit a szeme meglát, mindegy, hogy mibe kerül... – dolgok, amiket azonban nélkülözni is lehetne. De ez már lemondást igényel, és nehéz ellenállni a kísértésnek. Önző életmódjával Sátán előtt borul le. Jézus ezen a területen is megállta a próbát, sőt az egész életén keresztül.

Az emberek legnagyobb részénél pontosan a nagy városok lüktetése és fényessége a legvonzóbb. Oda tömörülnek, ott érzik jól magukat, mert tömegbiztonság érzetet ad. A valóságban azonban a legtöbb bűnt, bűnözést és a tömegek ellenére a legnagyobb egyedüliséget és félelmet rejtik. A föld országait és városait akarják az emberek turistaként is "meghódítani;" utaznak céltalanul, holott egészen pontosan tudják, mennyire káros a Föld túlszennyeződése miatt is.

A HARMADIK "AZ ÉLET KÉRKEDESE", vagyis a dicsvágy, hírnév, büszkeség, versengés, életveszélyes és teljesítményt igénylő versenyek-sportok stb. Jézus az ördög utasítására a templom tetejéről kellett volna leugorjon, és azáltal mutassa be, hogy Ő az Isten Fia. De Jézus Sátánnak ezt a szándékát is átlátta, és kísértését elhárította. Itt is megállta a próbát. Az embereknel talán ez a terület a legnehezebb, mert az ember nagy előszereettel helyezi előtérbe a saját ÉN-jét, bemutatja, hogy milyen okos, mi mindent tud, mire képes, mi van neki, mit látott, hol-mindenütt járt, milyen jó és milyen ügyes... **Büszkeség – ez az élet kérdése!**

Amint látjuk, a **kísértés területei** Jézus megkísértésénél **ugyanazok voltak**, mint a mieink, **a kísértések azonban mások voltak**. Hiszen kinek volt már kísértése arra, hogy a templom toronyról leugorjon, vagy hogy a kövekből kenyereket csináljon? Jézusnak viszont ez kísértést jelentett, mert Neki megvolt ez a hatalma, és többször be is mutatta, pl. néhány kenyérből és halból sok ezer embert megvendégtelt (Máté 14,16-21), meg a tengeren is járt.

Ma sok újfajta kísértés létezik, ami Jézus idejében egyáltalán nem volt. Ma meg van kísértve pl. a sófor, hogy átlépje a megengedett sebességet. Jézusnak nem minden lehetséges kísértésben volt tehát része. Azonban a többi emberek számára sem jelent minden kísértést, pl. ha valaki irtózik a dohány-füsttől, akkor világos, hogy őt az nem kísérti, hogy rágyújtson, **"hanem mindenki kísértetik, amikor vonja és édesgeti az ő tulajdon kívánsága"** (Jak. 1,14).

HOGYAN LEHETNE TISZTA, AKI ASSZONYTÓL SZÜLETETT?

Jézus tehát "tisztá" volt és mentes a bűntől – úgy kívülről, mint belülről. De vannak, akik ezt nem akarják elhinni. Az Isten Jób barátait el akarta veszíteni, mert a jövődő Megváltóra vonatkozóan azt állították, hogy nem lehet tiszta az, aki asszonytól született – Jób 25,4-6: **„Hogy lehetne igaz a halandó Isten előtt? *Hogyan lehetne tiszta, aki asszonytól született?*... még a csillagok sem tiszták az Ő szemei előtt. *Mennyivel kevésbé a halandó, AKI FÉREG, és AZ EMBERNEK FIA, AKI HERNYÓ.*”** Jób nyomban leleplezte Bildádot, az ő barátját: **„Kivel beszélgettél, és kinek a lelke jött ki belőled?”** (Jób 26,4).

Hogy honnan eredt ez a hamisság, Jób 4,12-18-ban látjuk: **„Szó lopódzott hozzám, s valami nesz ütötte meg abból fülemet. Éjjeli látásokon való töprengések között, mikor mély álom fogja el az embert, félelem szállott rám és rettegés, megreszkettette minden csontomat. *Valami SZELLEME SUHANT EL* előttem, s testemnek szőre felborzolódott. Megállt, de ábrázatját fel nem ismertem, egy alak volt szemeim előtt, mély csend, és ilyen szót hallottam: *Vajon a halandó igaz-e Istennél, az Ő Teremtője előtt tiszta-e az ember?*”**

Gonosz szellem volt tehát, aki azt sugallta, hogy még az "embernek Fia", Jézus sem lehetne tiszta, aki "asszonytól születetik" és egy ideig halandó emberi testben él. Isten tudta, hogy **ezek a szavak Ellene irányulnak, hamis jövődölések azok a születendő "ember Fiára", Aki magát Dávid által "féreg"-nek jelölte meg** (Zsolt. 22,7). Ezért így szólt Elifáznak: **„Haragom felgerjedt ellened és két barátod ellen, mert nem szóltatok *FELŐLEM IGAZÁN*, mint az én szolgám, Jób... Jób pedig imádkozzék értetek, mert csak az ő személyére tekintek, hogy rettenetesen ne cselekedjem veletek, mivelhogy nem szóltatok *FELŐLEM igazán.*”** (Jób 42,7-8.)

A mi korunkra is szól ez a fenyegetés, mert az ítéletben el fogja veszíteni Isten mindazokat, akik hasonló hamis hitükkel Jézust gyalázzák – Zsid. 10,29: **„Gondoljátok meg, mennyivel**

súlyosabb büntetésre méltónak ítéltetik az, aki az Isten Fiát MEGTAPODJA, és a szövetségnek VÉRÉT, amellyel megszenteltetett, TISZTÁTALANNAK tartja és a kegyelemnek lelkét bántalmazza?!" Most már tudjuk, hogy Jézus meg tudott úgy születni, hogy Máriához semmi köze nem volt, Máriától semmit át nem örökölt, és minden vonatkozásban teljesen tiszta volt. Aki ezt kétségbe vonja, aki a SZENT-et lealacsonyítja, "megtapodja", arra az Isten haragja jön.

JÉZUS NEM SZÁMOLTA MAGÁT AZ ASSZONYOKTÓL SZÜLÖTTEK KÖZÉ

Keresztelő János ezt mondta Róla: „*Ő az, Aki utánam jön, Aki előttem lett, Akinek én nem vagyok méltó, hogy saruja szíját megoldjam.*” (János 1,27.) Jézus meg ezt mondta **Keresztelő Jánosról**: „*Bizony, mondom néktek: Az asszonyoktól születtek között nem támadott nagyobb Keresztelő Jánosnál.*” (Máté 11,11.) **A legnagyobb, aki valóságosan asszonytól született, Keresztelő János volt,** – "bizony" szóval erősítette meg ezt a kijelentését. Jézus azonban jóval nagyobb volt Keresztelő Jánosnál. Ő rövid időre ugyan „*kisebbé tétetett az angyaloknál*” – de nem az embereknél! (Zsid.2,9). "**Ez NAGY lesz**" – mondta az angyal Máriának (Lukács 1,32); és János még arra sem tartotta magát méltónak, *hogy Jézus saruja szíját megoldja.*

Tehát Jézus nem számolta magát az asszonyoktól születettek közé, hanem Ő csupán szimbolikusan számított az asszonyoktól születettek közé. **Jézus Istentől született** (János 7,29), egy asszony méhében „*formáltatott, idomított, mintegy a Föld mélyében*” (Zsolt.139,15 szerint). Simeon próféta szerint pedig **Készítve** lett minden népek szeme láttára (Luk. 2,31). A szűz-Mária megszülte Jézust, hogy egy emberi családban növekedjen, és pedig azért, hogy az emberek ne ismerjék fel, és hogy szenzáció nélkül közöttük élhessen, és még egyéb különböző okok miatt.

Egy asszony ezt mondta egyszer Jézusnak: „*Boldog méh, amely Téged hordozott, és az emlők, amelyeket szoptál!*” (Lukács 11,27-28.) Érdemes megfigyelni és elgondolkozni afelett, hogy mit mondott erre Jézus: „**Ő pedig mondta: Sőt inkább boldogok, akik hallgatják az Isten beszédét és megtartják azt.**” Jézus – úgy, mint máskor – itt sem magasztalta fel Máriát, pedig itt igazán mondhatta volna: Bizony, boldog az én anyám, hogy Isten Fiának anyja lehetett; de nem mondta, hanem sokkal *inkább boldogabbnak* mondja azokat, akik hallgatják Őt, és beszédét megtartják. Úgy látszik, hogy Mária mégcsak nem is tartózkodott Jézus hallgatói között.

Mi boldogabbak lehetünk tehát, mint Mária, amennyiben hallgatjuk és megtartjuk az Isten beszédét. Hogyha Mária valóban Jézus anyja lett volna, akkor mi nem lehetnénk boldogabbak, mint ő, akkor nem született volna asszonyoktól nagyobb, mint Mária, aki Jézusnak életet adott volna és akitől Jézus örökölt volna. De nem Mária volt a legnagyobb az asszonyoktól születettek között, hanem Keresztelő János – mint ahogy már olvastuk –, aki Jézus fellépésének útját egyengette a "pusztában", aki az emberek szívét elkészítette Jézus tanításának befogadására.

JÉZUS SOHASEM NEVEZI ANYJÁNAK MÁRIÁT

Mária az emberek szemében Jézus anyja volt, de Jézus szemében soha. Figyeljük meg jól: Jézus sohasem használja ezt a kifejezést Máriára, hogy ANYÁM, mert tudta, hogy Mária egy eszköz, egy "edény" volt csupán, akiben Ő alkotva lett és aki Őt megszülte, de NEM volt az Ő ANYJA. Olvassuk el Máté 12. részéből, hogyan viszonyult Jézus az Ő hozzátartozóihoz – 46-50. versig: „Mikor pedig még szólt a sokaságnak, íme, az Ő anyja és az Ő testvérei álltak odakint, akarván Ő vele szólni. És mondta Neki valaki: Íme, a te anyád és testvéreid odakint állnak, és szólni akarnak Veled. Ő pedig felelvén, mondta a hozzá szólónak:

Kicsoda az én ANYÁM? És kik az én TESTVÉREIM? És kinyújtván kezét az Ő tanítványaira, mondta: Íme, az én anyám és az én testvéreim! Mert aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát, AZ nekem fiútestvérem, nőtestvérem és ANYÁM.

Ezek szerint Mária nem volt ott Jézus tanítványai között, nem hallgatta Jézus beszédét, nem élvezte Jézus tanítását, és nem csodálta Jézus isteni kezének munkáját, gyógyításait, csodatetteit... Jézus már 12 éves kora óta Isten dolgait végezhetne volna, ha a nevelőszülei szabadjára engedték volna, és nem kötötték volna le földi munkával. Jézus 12 éves korában a szemükre is veti: „**Nem tudjátok, hogy nekem azokban kell FOGLALATOSNAK lennem, amelyek az ÉN ATYÁMNAK DOLGAI? De ők nem értették e beszédet, amit nekik szólt. És aláment velük, és ment Názáretbe, és engedelmes volt nekik.**” (Lukács 2,49-51.) Mária és József tehát még csak nem is értettek meg mindent, amit Jézus nekik mondott.

Mária hagyta magát befolyásolni a papoktól és saját fiaitól annyira, hogy amikor Jézus 30 éves korában otthagyta végre a családi házat és a prófécia szerint tanítóként fellépett (Lukács 3,23), Mária teljesen megbotránkozott Benne. Elment fiaival együtt Jézus után, hogy hazavigye Őt, mert azt gondolták, hogy Jézus megőrült. Pontosan úgy történt, ahogy Simeon prófétikus szavai szóltak Máriához, amikor az újszülött Jézust bemutatták az Úrnak: „**És megáldotta őket Simeon, és mondta Máriának, az Ő anyjának: Ez vettetett sokaknak elesésére... és jegyül, Akinek sokan ellene mondanak. Sőt a te lelkedet is áthatja az éles tör, hogy sok szív gondolatai nyilvánvalókká legyenek**” (Lukács 2,34-35). Ez volt pl. egy olyan alkalom, amikor **Mária szívének kételkedő gondolatai nyilvánvalókká lettek.** Mária csak jóval később tért meg. 30 év után elfelejtette Mária, hogy Jézus egy csoda által született, és nem úgy, mint a többi gyermekei, fiai és leányai.

Egy másik íráshelyről is olvassuk el ezt – Márk 3,20-21: „**Ismét egybegyűlt a sokaság, annyira, hogy még nem is ehetek. Amint az ÖVÉI [a családja] ezt meghallották, eljöttek, hogy MEGFOGJÁK Őt, mert azt mondták, hogy MAGÁN KÍVÜL VAN.**” Ez volt Jézus családja, és hogy kik voltak ezek, azt a 31-35. versből világosan látjuk:

„**És megérkeztek az Ő TESTVÉREI és az Ő ANYJA, és kívül megállva, beküldtek Hozzá, hívatván Őt. Körülötte pedig sokaság ült, és mondták Neki: Íme, a TE ANYÁD és a TE TESTVÉREID ott kint keresnek Téged! Ő pedig felelt nekik, mondván: **KI AZ ÉN ANYÁM? Vagy KIK AZ ÉN TESTVÉREIM?** Azután elnézvé a körülötte ülőkön, mondta: **ÍME, AZ ÉN ANYÁM, ÉS AZ ÉN TESTVÉREIM! MERT AKI AZ ISTEN AKARATÁT CSELEKSZI, AZ AZ ÉN FIÚTESTVÉREM ÉS NŐTESTVÉREM ÉS AZ ÉN ANYÁM!**” Mária tehát nem az Isten akaratát cselekedte, amikor meg akarta fogni Jézust; nem is volt Jézus hallgatói között. Jézus inkább a körülötte levő hallgatókat nevezte és fogadta el "anyjának" és "testvéreinek", akik készek voltak Tőle tanulni.**

De most nézzük meg az éremnek a másik oldalát. Próbáljuk csak magunkat belehelyezni szegény Mária helyzetébe! Részben érthető, hogy Jézusban való hitét elveszítette. Amikor az angyal Jézus születését megjelentette, azt mondta Máriának, *hogy Jézus NAGY lesz, és a Dávid trónján KIRÁLY lesz, és uralkodik Jákób házában mindörökké, és az Ő KIRÁLYSÁGÁNAK vége nem lesz* (Lukács 1,31-33).

Jézus királysága helyett mit tapasztalt Mária? Üldöztetést, szegénységet, és semmi különösebb jó dolog nem történt. Jézus mégcsak iskolába sem járt, amin csodálkoztak is a zsidók: „*Mimódon tudja ez az Írásokat, holott nem tanulta?*” (János 7,15). Jézus már a 30 éves kora felé tartott, és még mindig nem történt semmi, hanem egyszerű ácsmunkásként dolgozott. Közben Máriának még több gyermeke is született, azokkal volt elfoglalva, és ezeket gondolhatta: Jézus is csak egy olyan gyerek, mint a többi! Az angyal, aki a születését és jövőjét megjelentette, az csak vagy álom lehetett, vagy beképzelés... mindenestre semmi sem teljesedett be, amit Jézusról jövendölt. Ha mi lettünk volna Mária helyében, valószínű, majdnem mindnyájan így gondoltunk volna. Mária már beleélte magát, hogy Jézus a családfenntartó, és minden megy a megszokott kerékvágásban, amikor egyszer csak Jézus nem megy haza, hanem az embereket kezdi tanítgatni, holott Ő csak egy ácslegény. Ilyen szituációk közepette történhetett ez, hogy azt képzelte Jézusról, hogy magán kívül van, és fiaival meg akarta Őt fogni, hogy hazavigye.

Egy harmadik Evangéliumban is megtaláljuk ugyanezt az esetet – Lukács 8,20-21: „*És tudtára adták neki (Jézusnak), mondván: A Te anyád és atyádfiai kint állnak, téged akarván látni! Ő pedig felelvén, mondta nekik: Az én ANYÁM és az én atyámfiai ezek: akik az Isten beszédét hallgatják, és megcselekszik azt.*” Valószínűleg még egyszer nem mertek odamenni Hozzá ilyen szándékkal, amikor hangosan a nagy hallgatósága előtt, mindenki előtt így megszégyenítette őket, hogy csak pirulhattak! Mária a legközelebb állhatott volna Jézushoz, ha elhitte volna, hogy Ő az Isten Fia. Ha elhitte volna, akkor minden percben ott lett volna Jézus nyomában, minden szavát leste volna és szívta volna magába az Isten tanítását.

MÁRIA FIAI ÉS LEÁNYAI

Félreérthetetlen, hogy Jézus nem fogadta el Máriát anyjának, mikor azt mondták Neki, hogy „itt van a Te anyád”, sőt Mária gyermekeit sem fogadta el testvéreinek. Később Mária fiai is rájöttek, hogy Jézus nem vértestvérük, és nem is mondják magukat Jézus testvéreinek, hanem pl. Júdás, az ő megtérése után magát így nevezi: „*Jézus szolgája*”, ugyanabban a szövegben viszont Jakabot saját *testvéreinek* mondja. Mind a ketten Mária fiai voltak (Júdás 1,1); csak Pál az, aki elárulja, hogy Jézusnak is testvére, Jézus öccse ez a Jakab (Galata 1,19).

Ezek a Jézus testvérei (helyesebben mondva: Mária valódi fiai) csak később tértek meg, és Mária is. Mária tudta, hogy ő szülte Jézust. Jézus testvérei is tudták, hogy velük egy családban nőtt fel; ezért nem tudták felfogni és elhinni, hogy Jézus valóban a testet öltött Isten. „*Jól tudjuk, honnét való ez (a Jézus)! – mondták a zsidók* (János 7,27). Jézus annyira leplezve volt azáltal, hogy egy asszony szülte meg és egy családban nőtt fel és hogy 30 évig várt messiási fellépésével, hogy szinte senki sem hitte el azt, hogy Ő a megígért, az Istentől jött Megváltó. Még prófétálása, csodás tanítása, gyógyító és megelevenítő tettei sem tudták Máriát és fiait, azt a családot, akikhez tartozott, megtérésre indítani – Márk 6,1-6:

Názáretben, az Ő hazájában „amint eljött a szombat, tanítani kezdett a zsinagógában; és sokan, akik Őt hallották, elálmélkodtak, mondván: Honnét vannak Ennél ezek? És mely bölcsesség az, ami Neki adatott, hogy ily csodadolgok is történnek általa? **Avagy nem Ez-é az az ácsmester, Máriának a fia, Jakabnak, Józsnak, Júdásnak és Simonnak pedig testvére? És nincsenek-e itt közöttünk az Ő nőtestvérei is? És megbotránkoztak Őbenne. Jézus pedig mondta nekik: Nincs próféta tisztesség nélkül csak a maga hazájában, és a rokonai között és a maga házában. Nem is tehetett ott semmi csodát, csak néhány beteget gyógyított meg, rájuk vetve kezeit. És csodálkozott azoknak hitetlenségén.**” (Lásd szintén Máté 13,53-58.)

Hitetlenek voltak bizony azok, és megtérésre volt szükségük. Jézus saját szavai szerint Ő tisztesség nélkül volt a saját házában, vagyis **nem tisztelték Őt sem Mária, sem Mária gyermekei. Csak azt hitték, hogy elment az esze**; mások szintén ezt mondták Róla: „**Ördög van Benne, és bolondozik! – mit hallgattok Reá?**” (János 10,20).

Egy ideig Jézus újra Galileában, az Ő hazájában tartózkodott, mert a Júdabeliek meg akarták Őt ölni, de tanítványait Júdeában hagyta. Ekkor **hitetlen testvéreivel** újra találkozott, akik azt gondolták, hogy Jézus valami trükkökkel teszi a csodákat. „**Mondták azért Neki az Ő atyjafiai: Menj el innen, és térj Júdeába, hogy a Te tanítványaid is lássák a Te dolgaidat, amelyeket cselekszel; mert senki sem cselekszik titkon semmit, aki maga ismeretessé akar lenni. Ha ilyeneket cselekszel, mutasd meg magadat a világnak! Mert az Ő atyjafiai sem hittek Őbenne.**” (János 7,3-5.) Nemcsak hogy nem hittek Őbenne, hanem még csúfolták is! Ilyen testvérei voltak Jézusnak, és Mária is hagyta magát befolyásolni tőlük.

Jézus feltámadása és mennybemenetele után testvérei közül kettőt, Jakabot és Júdást már a tanítványok között találjuk. Jakabnak mindjárt nagy tisztséget is adtak, Ő lett Jeruzsálemben az apostoli gyűlés elnöke (Apcs. 15.rész; 21,18; Gal. 1,19). Pál ír róla a Galataiakhoz, amiből látjuk, hogy nem volt túlságosan méltó Jézushoz. Kémekeket küldött ugyanis Jeruzsálemből Pál apostol után, hogy „**kikémleljék szabadságukat**” (Gal.2,4-5.12). **Pál „hamis atyafiaknak” mondja ezeket.** Ezekről a Jakabtól jövő kémek miatt Péter is újra megingott hitében, és a küldöttek miatt képmutatószkodott. Péter ugyanis együtt evett a pogányokkal mielőtt azok odajöttek, de aztán különvonult. Jakabnak és küldötteinek tehát más nézete volt, mint Pálnak. Ők még mindig azt gondolták, hogy a pogányok (akik nincsenek körülmetélve) tisztátalanok. Pál keményen meg is róttá Pétert mindnyájuk előtt emiatt – Gal. 2,11-14:

„**Mikor pedig Péter Antiókiába jött, szemtől szembe ellene állottam, mivel panasz volt rá. Mert mielőtt némelyek odajöttek Jakabtól, a pogányokkal együtt evett, mikor pedig odajöttek, félrevonult és elkülönítette magát, félvén a körülmetélkedésből valóktól. És vele képmutatószkodtak a többi zsidók is, úgyhogy Barnabás szintén elcsábított az ő tettetésiük által. De mikor láttam, hogy nem egyenesen járnak az evangélium igazságához képest, mondtam Péternek mindnyájuk előtt: Ha te zsidó létedre **pogány módra élsz, és nem zsidó módra – miként kényszeríted a pogányokat, hogy zsidó módra éljenek?**”**

Pálnak el kellett mennie Isten utasítására Jeruzsálembé, hogy újra elmondja nekik az evangélium üzenetét, amit ők már elfelejtettek. **Jakab és a többi "tekintélyesek" nem tudtak mit kezdeni Jézus szavaival és evangéliumával. Letelepdedtek, és nem mentek ki, hogy Jézust hirdessék minden teremtsnek, sőt visszaestek a zsidós szokásokba. Nem is segítették Pált sem erkölcsileg, sem anyagilag, sőt irigykedtek rá és ellenszenveztek vele** – Gal. 2,2.6:

„**Felmentem pedig kijelentés következtében, és eljük adtam az evangéliumot, amelyet hirdetek a pogányok között, de külön a TEKINTÉLYESEKNEK... A tekintélyesektől pedig, (bármilyenek voltak RÉGEN, azzal nem törődöm; Isten nem nézi az emberek személyét!); mert velem a TEKINTÉLYESEK semmit sem közöltek, azaz Pálnak a misszió-munkáját semmivel nem támogatták. Ilyen dolgokban volt benne a keze Jakabnak is, Mária "megtért" fiának.**

MI KÖZÖM HOZZÁD, ASSZONY?

Egy másik szöveg, amiben már sokan megbotránkoztak: János 2,1-4-ig: „...*Menyegző volt a galileai Kánában; és ott volt Jézus anyja; és Jézus is meghívott az Ő tanítványaival együtt a menyegzőre. És elfogyván a bor, a Jézus anyja mondta Neki: Nincs boruk! Mondta neki Jézus: Mi közöm nékem tehozzád, ó ASSZONY? Nem jött még el az én óráim.*”

Jézusnak ez a kijelentése is – mint minden más beszéde – nagyon mélységes és fontos igazságokat tartalmaz. Ha valóban az anyja lett volna Mária, akkor Jézusnak ez a kijelentése minden bizonnyal tiszteletlenség lett volna vele szemben. Egy másik bibliaszövegben ugyanezekkel a szavakkal az ördögösök szólnak Jézushoz, mikor Őt meglátták – Lukács 4,34: **"Mi közünk Hozzád, názáreti Jézus?"** Jézus ugyanezt a kifejezést mondja Máriának, azonban nem ellenkező szándékkal, hanem azzal egy nagy tanítást akart adni a jövő nemzedékek számára. Egy nagy igazságot jelentett itt ki, mikor **"asszony"-nak szólítja Máriát, és nem anyjának: "asszony, nem jött még el az én óráim"**.

Jézus a "bor" szó hallatán a bor által szimbolizált vérere gondol, és mindjárt hozzáteszi, hogy az Ő vére kifolyásának az órája még nem jött el, az még később történik: és pedig a megígért megszabott prófétikus időben. **A bor tehát Jézus vérenek a jelképe, a vér pedig a Lélek szimbóluma** (V.Mózes 12,23; Máté 26,28). Hogy a bor Jézus vérének szimbolizálja, az különböző bibliaszövegekből világos. Azonban Jézus egy másik tanítást is adott ezzel a kijelentésével számunkra. Tulajdonképpen ezt akarta közölni a Máriának mondott szavaival:

Asszony, ami a **VÉREMET** illeti és ami a **LELKEMET**, az életemet, a szellemi világomat, **az értelmemet illeti, ahhoz neked nincsen semmi közöd**; és: az én véremnek a kiontása – annak a vérnek, amely tiszta és mentes mindennemű átöröklődéstől – és hogy én ezt a vért odaadom, az még a jövőben van, egy prófétikusan meghatározott időben: *a hetvenedik hét közepén ugyanis* (Dániel 9,27 szerint).

Jézus e nagy igazság kijelentése után készségesen megtette azt, amire Mária Őt burkoltan megkérte. Szavai tehát nem ellenkezésre mentek, hanem hogy egy nagy tanítást adjon a származására vonatkozólag. Jézus megparancsolta a szolgáltnak, hogy a 6 kövedret (azaz kőmedencét, amit mosakodásra használtak) töltsék meg vízzel, és amikor megtették, színlitig töltötték, Ő az egész vizet borra változtatta – precízebben meghatározva: valódi tiszta, édes, értékes szőlőmustot teremtett (János 2,1-10).

Egyébként, amit itt "megittasodás"-sal fordítottak, az azt jelenti, hogy már *eleget ittak, vagyis tele-itták magukat*. Nehogy valaki is azt képzelje, hogy Jézus részeges volt és erjedt bort ivott. Józanág kellett ahhoz, hogy a násznagy meg tudja állapítani, hogy ez a csoda által keletkezett bor jobb volt, mint amit előtte ittak. A bor hallatán Jézus **a saját vérere gondolt**, ami szintén kizárja, hogy ott erjedt bor lett volna, hiszen **Jézus vérének és testének semmi kovászos és erjedt nem szimbolizálhatta – a páskhabárány szigorú rendelete szerint** (II.Mózes 13,6-7). Az összhangból rá lehet jönni, hogy a Biblia itt vagy ott erjedt vagy erjedetlen borról beszél. Sok nyelven a szőlőt és a mustot is *bornak* mondják. Németül pl. szőlővessző és szőlőshegy helyett *borvesszőt és borhegyet*, magyarul is *bortermő vidéket* mondanak. *A musttól részegeznek meg* – olvashatjuk Ésaías 49,26-ban. *A must elveszi az észet* (Hóseás 4,11). Jeremiás 48,33 szerint nem szőlőt, hanem *bort sajtolnak*. Ezek a zavarok, nyelvi különbözőségekből erednek. **A Biblia össztanítása szerint azonban világos, hogy a részegesek nem üdvözülhetnek** (I.Kor. 6,10; Galata 5,21 stb.). Nem érdemes a bor és más szeszesitalok miatt az elveszendők között lenni. A keseredett szívűeknek való a szeszesital, akik annyira tele vannak keserűséggel és boldogtalansággal, hogy az életüket nem értékelik, hanem inkább elvetik, sőt örökre (Példabeszédek 31,6).

Asszony, ímhol a te fiad

Érdekes megfigyelni, hogy az Evangéliumok írói mindig Jézus "anyjá"-nak mondják Máriát, Jézus viszont munkássága kezdetétől fogva egészen a keresztség **minden alkalommal konzekvensen "asszony"-t mond**, szinte helyesbíti az írókat, úgyhogy a figyelmes olvasó el kell hogy gondolkozzon efelett. Olvassunk el egy további kijelentést is Jézustól – János 19,26-27: „*Jézus azért, mikor látta, hogy ott áll az Ő anyja és az a tanítvány, akit szeretett, mondta az Ő anyjának: Asszony, ímhol a te fiad! Azután mondta a tanítványnak: Ímhol a te anyád! És ettől az órától magához fogadta azt az a tanítvány.*” Jézus Máriát itt is **asszony**-nak szólítja meg, és aztán rábízta őt Jánosra, hogy úgy viselje gondját, mintha saját anyja lenne. Úgy látszik, hogy ekkorra Mária már egyedül maradt; férje, József, jóval előtte meghalhatott. Valószínű, hogy Jézus volt hosszú ideig a családfenntartó, és emiatt lehetett olyan furcsa az is, amikor egyszer csak tanítóként fellépett.

Jézus volt az elsőszülött fiú, és a zsidó tradíció szerint Ő foglalta el az apa helyét a családban, és így különösen érthető, hogy gondoskodott Máriáról, hogy halála után jó, szerető kezek gondviselésére legyen bízva. Mária lányai és fiai akkorra már valószínű megházasodtak, vagy pedig nem lehettek túlságosan gondoskodóak, és nemigen voltak ott a Jézus keresztségénél sem. Jézus a legszívesebben erre a szerető tanítványára, Jánosra bízta Máriát, hogy testi-lelki gondjaiban segítse őt. Mária nem tud segíteni azokon, akik őhozzá imádkoznak segítséget várva, hiszen ő maga is segítségre és gondviselésre szorult. A hagyományok szerint Efézusban élt Jánossal és ott is halt meg. (Efézus akkor Római terület volt, de ma Törökország területe.)

ASSZONY – PRÓFÉTIKUS SZEMSZÖGBŐL NÉZVE

Amint láttuk, Máriát Jézus egyszerűen *asszony*-nak nevezte. Honnan ered ez a kifejezés? Amikor Ádám és Éva bűnbe esett, Isten megátkozta őket: szenvedések fogják kísérni az ő emberi életüket... De Isten azonnal egy nagy ígéretet is tett. Ez a legelső jövendölés, ahol megígéri, hogy Ő emberi testet ölt és a bűn krízisét megoldja. A kígyó neve alatt Sátánhoz beszél, és Évának, vagyis az asszonynak neve alatt azokhoz, akik majd a megígért Megváltóban hisznek.

Így hangzik ez a jövendölés I.Mózes 3,15-ben: „*És ellenségeskedést szerzek közötted (kígyó) és az asszony között, a te magod között (kígyó), és az ő (az asszony) magva között; az (asszony magva) neked fejedre tapos, te pedig annak sarkát mardosod.*” **Isten gyermekei vannak az egyik prófétikus kifejezéssel "asszony"-nak nevezve.** A "kígyó magva", vagyis az ördög "fiai" pedig azok, akik az ördögnek engedelmesskednek (János 8,44); akik meg Istennek engedelmesskednek, azok az Isten fiai: „Ismeri az Úr az ÖVÉIT” (János 1,12; Róma 8,14; II.Tim. 2,19). Jézus van itt az asszony MAGVÁNAK nevezve, aki majd az "öskígyó" fejére tapos és később végérvényesen elpusztítja azt. Előbb azonban az asszony MAGVA "mardosást", fájdalmakat kell hogy elszenvedjen a "kígyótól" és a kereszthalált.

Az asszony "magva" tehát Jézus. Csakhogy az asszonynak petéje van, és nem magva, és amint már láttuk, Jézusnak nem volt köze Mária petéjéhez sem. Itt tehát egészen másról van szó. Prófétikus kifejezés ez, épp ezért a magyarázatot is prófétikus írásban kell keresnünk, és meg is találjuk a Biblia utolsó könyvében, Jelenések 12. fejezetében.

János apostol, Jézusnak utolsó tanítványa, aki akkor még életben maradt, Jézus hitéért Páthmosz szigetén volt száműzetésben. Ott Jézus megjelent neki látomásban és prófétikus képekben szemléltette az akkori időktől kezdve a jövő eseményeit. **János egy ASSZONYT**

látott Napba felöltözve, a Hold volt lábai alatt és a fején 12 csillagból korona. Az asszony terhes volt, és szülni akart, kiáltozott és kínlódott szülésében. Aztán János egy nagy veres sárkányt látott, aki odaállt a szülő asszony elé, hogy amikor szül, annak fiát megegye. És szült fiú magzatot, aki elragadtatott Istenhez. Az asszony pedig elfutott a pusztába, ahol Istenről készített helye van, hogy ott táplálják őt 1260 napig (Jelenések 12,1- 6. verse szerint). 1260 nap a prófétikus időszámítás szerint 1260 valóságos év (Ezékiel 4,6; IV.Mózes 14,34 alapján).

Sokan ebben a próféciai "asszonyban" csak Máriát látják, pedig az nem lehetséges. Mária nem volt soha Nap-ba öltözve, és nem volt 1260 napig a pusztában, 1260 évig meg pláne hogy nem. Az *asszony szült fiút, aki a mennybe ragadtatott. Milyen asszony szülte a fiút, Jézust? Más kifejezéssel: Ki volt olyan érték Isten számára, ki által volt Jézus készítve arra, hogy vállalja, hogy emberként megszülessen?*

Jézus végeredményben azokért jött, azok "szülték" az Ő jövetelét, akik – mint ahogy itt ismételtelen olvastuk – *hallgatják, olvassák az Isten beszédét, és megcselekszik azt – Ezek az én testvéreim és ezek az én Anyám* – mondta Jézus. Akik Jézus áldozatát igénybe veszik, akik állhatatosak maradnak a hitben, igen, még az 1260 éves sötét középkor nehéz ideje alatt is nem összedolgoztak a nagy, üldözött katolikus egyházzal, hanem ellene álltak vagy elmenekültek tőle, inkább bujkáltak és szenvedtek, de nem alkudtak meg az igazság rovására. Ezekért született a Fiú, ezek jelentik tágasabb értelemben az asszonyt, aki "szülte a Fiút".

A prófécia "pusztának" nevezi ezt az időt, és Isten ott a "pusztában" táplálta, és még ma is ott táplálja a "pusztában" az Övéit, azokat, akik Isten parancsára kimennek az egyházak fogságából és rabszolgaságából, és Isten maga tanítja őket: **"Menjetek ki Babelből (Babilonból)... ujjongásnak szavával...** Örömmel, ujjongva kell fogadni és teljesíteni a szabadság evangéliumát, mert az Istennek az Ő gyermekeihez szóló üzenete ez. És Ő speciálisan ezeknek az engedelmesekeknek ígéri a lelki vagy ismeretbeli ellátást és gazdagságot. **„Nem szomszognak, bárha pusztaságon vezetí is őket...” „És minden fiaid az Úr tanítványai lesznek, és nagy lesz fiaid békessége”** (Ésaiás 48,20-21; 54,13). Keresztelő János is Istenről volt tanítva a "pusztában" (Lukács 1,80). Az újszövetségre vonatkozóan is a következő jövendölés áll Jeremiás 31,33-34-ben: **„...Nem tanítja többé senki az ő felebarátját, és senki az ő atyjafiát, hanem mindnyájan az Istenről lesznek tanítva”** (János 6,45; 14,26).

Dániel próféta könyve, ugyanúgy, mint a Jelenések könyve, több ízben is ír az egyház történelmének erről a sötét korszakáról, az 1260 év-ről. Dániel 7,25-ben és 12,7-ben, valamint Jelenések 12,14-ben **"3 és fél idő"** kifejezéssel adja meg, ami 3 és fél évet jelent, és ez 30 napos hónapokkal szintén **1260 prófétikus nap**, vagyis 1260 év. Jelenések 11,2-ben és 13,5-ben **42 hónap** kifejezéssel találjuk ugyanezt a jövendölést; **42 x 30 = 1260 valóságos év.**

A pápaság hatalomra jutása 538-ban történt, amikor a keleti gótok Rómából kivonultak. Ekkor a római püspök a többi metropolok püspökei fölé került, és ezzel kezdetét vette a pápaság. És mi történt 1260 évvel később? A francia forradalom idejéhez érünk, 1798-hoz, amikor az akkori pápát, VI.Piust, Napóleon tábornoka, Berthier, fogságba vitte Vallance-ba, ahol az meg is halt. Ez a hosszú, üldözésekkel teli 1260 éves időszak az a pápaság "virágkora", az Isten igazi követőire nézve azonban pusztaság és nyomorúságos, üldözéses idő volt.

Így írja tovább Jelenések 12,13-14: **„Mikor azért látta a sárkány, hogy levettetett a Földre, kergetni kezdte az ASSZONYT, aki a Fiút szülte. De adatott az asszonynak két nagy sasszárny, hogy a kígyó elől elrepüljön a PUSZTÁBA, AZ Ő HELYÉRE, hogy TÁPLÁLTASSÉK ott ideig, időnkig és az időnek feléig.”** A "kígyó" a "sárkány", vagyis a Sátán az, aki az ő földi képviselői által 1260 évig üldözi, kergeti az "asszonyt, aki a Fiút szülte". **Ki miatt született tehát Jézus a valóságban?** Akik – ha kell – szenvedések és áldozatok árán is Jézusban hisznek és igaz tanítása mellett kitartanak. Ez az "asszony" az Isten szemszögéből nézett

"egyház" (görögül: ekklezia; jelentése: **kihívottak**). Ezek a hit szárnyaira kelnek és kirepülnek, kimenekülnek a "pusztába", **MERT EZ AZ Ő ISTENTŐL KÉSZÍTETT HELYÜK**. És ezek a "pusztában" **Istentől tanulnak, "tápláltnak"**, nem pedig a templomokban és egyházakban az emberektől. Egyébként a tapasztalat az, hogy Jézushoz sokkal több tanítvány csatlakozik viszontagságos időkben, mint kellemes jólét idején.

Kit nevez hát a prófécia asszony-nak? Fizikailag ez az asszony Mária, aki Jézust megszülte. Pál apostol is ezt írja Jézusról: *"Aki egy asszonytól lett"*, helyesebben: akit egy asszony szült meg (Gal. 4,4). **Emiatt használta Jézus újra és újra ezt a kifejezést Máriára: "asszony"**. Ez az asszony Mária volt fizikailag, a legegyszerűbb értelmezésben, de prófétikusan, tehát egy magasabb rendű értelmezésben, Jézus követői vannak **asszony-nak** nevezve; követői, akik az egyház varázs-köréből kimenekülnek a "pusztába", és akiket Isten táplál a "pusztában", azaz egyenesen Istentől veszik a tanítást (Jelenések 18,4; Ézsaiás 48,21).

MÁRIA-KULTUSZ

Mária egy szegény, egyszerű, szent életű leány volt. Sehoggy sem olvasható ki az evangéliumokból, hogy később belőle valamilyen szuper-asszony lett volna, különleges képességekkel, cselekedetekkel vagy nagy hittel. Isten valószínű százával talált volna abban az időben ilyen alázatos, hívő leányokat, akit Jézus születéséhez felhasználhatott volna. Jézus nem akarta, hogy az Ő gyermekkoráról feljegyzések maradjanak fenn, valószínű azért, mert akkor több szó is esett volna Máriáról és Józsefről, akiknek megvoltak a maguk gyarlóságai, tehát Jézus nem akarta őket semmiféleképpen középpontba állítani vagy példaképpé tenni. **Egyébként számunkra egyetlen ember sem lehet példakép vagy útmutató, hanem csak egyedül Jézus** (Lukács 9,23).

Isten egyáltalán nem rendelt Máriának semmi más különleges szerepet, azon kívül, hogy Jézust megszüljön és családjában felnövekedjen. Sajnos, amit Isten szeretne velünk elérni, amit nekünk parancsol, azt az egyházak nagyrészen áthúzzák és ellene állnak; amit pedig Isten nem parancsol és nem akar, sőt tilt, olyan dolgokat pedig kitalálnak és törvényvé tesznek és szentesítenek. Egyrészt az egyházak túlságosan felemelik Máriát, **különösen a legnagyobb keresztény egyház, egyenesen anya-kultuszt csinált Máriából, az "ég királynőjévé" tette őt, sőt Isten anyjává.**

Tömerdek szobor van a templomokban Máriáról, koronával a fején, meg a csecsemő Jézussal a karjában vagy bölcsőben. Nemcsak a templomokban tartják, hanem szinte mindenütt árulják a Mária-szobrokat, nyakba akasztható képeit, sőt még megrendelésre postai úton is házhoz szállítják a házi oltárokat, Máriát, a szent-családot, vagy Jézus-szobrot piros szívvel a mellén. Többféle zarándok helyről is megveszik a szobrocskákat, hátha úgy több szerencsét hoz. Ez nem hogy kedves volna Isten előtt, hanem egyenesen dacolás az Isten parancsolataival. Isten ugyanis határozottan megtiltotta a szobrok készítését, tiszteletét és imádatát – II.Mózes 20,4-6:

„Ne csinálj magadnak faragott képet, és semmi hasonlót azokhoz, amelyek fenn az égen, vagy amelyek alant a Földön, vagy amelyek a vizekben vagy a föld alatt vannak. Ne imádd és ne tiszteld azokat...”

A reformáció idején Zwingli, Kálvin és más reformátorok ezt felismerve, kidobálták templomaikból a képeket, a szobrokat és a kereszteteket, némely helyen még az orgonát is. Mindenki láthatja, hogy még a református temetőkbe sem raktak kereszteteket.

És mit csinált még a katolikus egyház? Hittanai közül az Isten **Tíz-parancsolatából a 2-ik parancsolatot, a szobrok készítésének és tiszteletének tilalmát kiradírozta.** Ezáltal a többi parancsolatok sorszám szerint elcsúsztak, és hogy mégis 10 parancs maradjon, a tízediket vakmerően, de logikátlan módon, ketté választotta. Ezáltal Istent blamálna, hiszen így az utolsó két parancs ugyanazt a *"ne kívánd"* parancsot taglalja, mintha Isten logikátlan volna. Így tanítják aztán a Katekizmusban, és ilyen hamisan tanulják meg az embermilliók, hiába van Biblia a kezükben.

A Bibliában levő isteni Tíz-parancsolat képezi az emberiség erkölcsi törvényét. Az első 4 parancsolat szabályozza az embereknek az Istenhez való viszonyát, az utóbb 6 parancsolat pedig az emberek iránti magatartását. Olyan fontosnak vette Isten a 10-parancsolat irányelvét, hogy a történelemben egyedülállóan, saját maga hirdette ki az embertömegnek a Sinai Hegy fölött az égből. Szándékát már előre bejelentette, és előkészítette a népet erre a nagy eseményre. *Harmadnapon virradatkor mennydörgések, villámlások és sűrű felhő lepte meg a hegyet, és erős kiütés. Aztán az egész Sinai Hegy füstölgött, mivelhogy leszállt arra az Úr tűzben, és felment annak füstje, és az egész hegy rengett.* Rettenetes, félelmetes körülmények között kellett meghallgatniuk az igéket, és pedig azért, *hogy féljenek vétkezni és a parancsolatokat áthágni* (II.Mózes 20, 20). A nép hátrált, és könyörgött Mózesnek, hogy ő beszéljen velük, és ne az Isten, hogy meg ne haljanak. Isten szólt Mózeshez: *Ezt mond az Izrael fiainak: Magatok láttátok, hogy az égből beszéltem veletek, ne csináljatok hát énmellém ezüst, vagy arany és faragott isteneket magatoknak. Az állat-áldozat oltárát földből, vagy csupán faragatlan kőből csinálhatod, mert mihelyt faragó vésődet ráteszed, megfertőztetted azt. Aztán, az örök érvényességét jelképezve, Isten saját maga írta fel a 10-parancsolatot két kőtáblára, és a Frigylárában tartották* (II.Mózes 32,15-16).

Mégis, mindezek ellenére, az Isten akaratával dacoló, középkori egyház – hatalma jeleként – megtette, hogy a parancsolatokat megváltoztatta. A 2-ik parancsot a szobrok tiszteletét kitörülte, és a 4-ik parancsot megváltoztatta: a 7-ik nap, az Úr Istennek "szombatja" helyett a hét első napját vezette be, és Katekizmusában szombat helyett egyszerűen ünnepnapokat ír. A leghosszabb, legterjedelmesebb 4-ik parancsolatból, amiben Isten mint Teremtő mutatkozik be, egy meghamisított kurta mondat lett. Dániel próféta ezt az akkor még jövőbeli történetét már i.e. 540-körül éjszakai prófétikus látásban látta és leírta: *Az a hatalom bántani fogja a szenteket, az igaz hívőket, és véli, hogy megváltoztatja az időket és törvényt...* (Dániel 7,25.)

A 2-ik parancsolat, amit teljesen eltöröltek, így folytatódik: *"Ne csinálj magadnak faragott képet... Mert én, az Úr, a te Istened, féltőn szerető Isten vagyok, aki megbüntetem az atyák vétkeit a fiakban, harmad és negyed íziglen, akik engem gyűlölnék. De irgalmasságot cselekszem ezer íziglen azokkal, akik engem szeretnek és az én parancsolataimat megtartják."* (A törvény kiadása II.Mózes 19-20. rész.)

Miért végzetes ennek a parancsolatnak a megvetése és kihagyása az ember részére? Azért, mert Isten kirekesztve érzi magát, sőt, mint ahogy a törvényben kimondja, a képek szobrok tiszteletét **saját maga elleni gyűlöletnek veszi, amiért büntetés jár.** Olyan ez Isten számára, mintha a keze meg lenne kötözve: nem adhatja meg kéréseiket a szükségben levőknek, akik a védő-szentekhez, szerencsét-hozó tárgyakhoz folyamodnak, mert azt mondanák aztán, hogy *"szentjeik vagy bálványaik"* tették azt (lásd Ésaías 48,5), meg úgy is magyaráznák, hogy azért segített Isten rajtuk, mert ők az igazi egyházhoz tartoznak...

Isten "féltőn szeret", félt minket, és parancsát az emberiség érdekében adta. Szeretné, ha a nélkülözést, szenvedéseket és a kárhozatot elkerülnénk. Ezért fenyeget ilyen súlyos büntetéssel: *harmad és negyed íziglen* bünteti mindazokat, akik képek, bálványok készítésére és azok imadására vetemednek (V.Mózes 4,16). Most saját szemünkkel láthatjuk, micsoda éhezésre, nyomorra jutott az emberiség világszerte. Ennek az egyik oka éppen az, hogy hamis isteneket

imádnak, bálványokat, képeket, szobrokat és főleg halott embereket. Az utódoknak is meg kell érezniük, még a negyedik leszármazottig is az Isten rosszállását, azért, hogy tanuljanak meg önállóan gondolkodni, és ne ragaszkodjanak a tradíciókhoz, atyáik hitéhez, hanem forduljanak vissza az egyedüli ÚRhoz, a parancsadóhoz, az ÚR-Jézushoz, aki ítélni is fog: „Egy a törvényhozó, aki hatalmas megtartani és elveszíteni” (lásd Jakab 4,12). Láthatjuk, hogy Jézus ez, aki kiadta a Törvényt parancsolatokban, és Ő a Megváltó és Megtartó is, és Ő jön vissza mint ítélő Bíró, és *megítél mindenkit a cselekedetei szerint, úgy az élőket, mint a holtakat.*

Ezt állította Jézus, aki Isteni formában a törvényt kiadta (i.e. 1491-ben): „*Könnyebb pedig a mennynek és a Földnek elmúlni, hogysesem a törvényből egy pontocskának elesni*” (Lukács 16,17). Megáll az ember esze: Hogyan lehet éppen a keresztény hívőknek, akiknek kezükben van a Biblia, hogy Isten és Jézus parancsait mellőzik és tagadják? „*Ha be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat*” – válaszolta Jézus az örökélet elnyerésére vonatkozó kérdésre (Máté 19, 16-19).

Térjünk vissza a 2-ik parancsolathoz. Azt ki kell hangsúlyozni, hogy **nem illusztrációk készítésének tilalmáról van ott szó, vagy egyes művészi alkotásokról, amik tanítás, személtetés céljából készültek**, hanem azokról a képekről, szobrokról, sírhelyekről, védőszentekről, amikhez zarándokolnak, amikben bíznak, akiket tisztelnek, akiknek csontjaiból ereklyéket gyűjtenek és akikhez imádkoznak. De ezen kívül élő embereket is ért "bálványok" alatt, meg templomokat és egyházi ceremóniákat, amiktől az emberek üdvözülésüket vélik, amiket bálványoznak és tisztelnek (II.Kor. 6,14-18).

A mi emberi fogalmunk szerint Isten olyan a képek tisztelőivel szemben, mint egy féltékeny férj. Isten haragja sújtja mindazokat, akik ennek a parancsolatnak nem gondolnak igazán utána, nem veszik komolyan, és idegen istenekhez, idegen kultúrákhoz dörgölődnek, valamint vallások felé kacsintgatnak, amik a Biblia igazságainak idegenek. Ne csodálkozzunk hát azon, ha keresztény területeken, bibliás népeknél is létezik nélkülözés, megszorultság, elhagyatottság, bizonytalanság, mint a pogány vallások népeinél, amikor már **szinte senki sincs, aki Jézust és az Ő parancsolatait felemelné, és azok érvényességéért kiállna** – Ésaías 59,1-4: „*Nem olyan rövid az Úr keze, hogy meg ne szabadíthatna, és nem olyan süket az Ő füle, hogy meg ne hallgathatna, hanem... bűneitek fedezték el orcáját előttetek, hogy meg nem hallgatott... Nincsen, aki az igazság mellett szólna... haszontalanban bíznak és hazugságot beszélnek...*”

Máté 7,21: „*Nem mindenki, aki ezt mondja nékem: 'Uram! Uram!' megy be a mennyeknek országába, hanem aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát.*” Istennek az elve és az akarata, amit meg kell tennünk, ez: otthagyni őket – Hóseás 4,17: „*Bálványokkal szövetkezett Efraim – HAGYD HÁT MAGÁRA!*” Ott kell hát hagyni az egyházak özönét, mert valamilyen formában mindegyik "bálványokkal szövetkezett". Jézus is ezt parancsolta: „*Hagyjátok ott őket...*” (Máté 15,14).

Az ég királynője

Az istennők kultusza már a kananitáknál nagy volt. Fő istenük **Bika-El** volt (I.Királyok 12,28). Ezt azonban később felülszárnyalta **Baál, az ég ura**. Baál egyik megjelenési formája volt **Molok, akinek gyermekeket áldoztak** – Jeremiás 32,35: „*És magaslatokat emeltek a Baálnak, a Ben-Hinnom völgyében, hogy megáldozzák fiaikat és leányaikat Moloknak.*” A **Ben-Hinnom**-ból lett később a **Gyehenna**, ahol állandóan tűz égett, mivel ott égették el a szemetet, az amputált testrészeket és a halálra ítélt holttesteit... Jézus ehhez hasonlítja az ítélet tüzét, amely el nem alszik – amíg el nem végzi munkáját.

Bika El felesége volt Asera, az ég királynője (Jer. 7,18). Baál nőtestvére volt **Anát, a háború istennője**, és **Astartéval** együtt a **termékenység istennői** voltak. A határ közöttük többnyire elmosódik, és gyakran egy- és ugyanannak az istennek nevezik őket: **Asera, Anát és Astarte**. Anát szereti a vért és a mézsárlást. Noha bátyja, Baál, megerőszkolja, mégis "**szűz**"-nek **nevezik**. Aserát, aki meztelen prostituáltként van bemutatva, "szentség"-nek hívják, az istenek gyermekeit pedig "szexuális szerelem"-nek és "kielégülés"-nek. A vallási prostitúció napirenden volt, és a homoszexuális papok egy külön osztályt képeztek. Isteneiket primitív módon imádták: oszlopokat és szent fákat (aseraikat) állítottak és a buja fenyőfák ("terpentinfák") alatt baál-oztak (II.Kir. 17,10; II.Krón. 28,3-4).

Több minden fennmaradt ebből az időből – kis változattal – a mai napig is. Pl. Anát istennőt "szűz"-nek nevezték, a katolikusok pedig azt állítják Szűz Máriáról, hogy Jézus megszülése után nem szült több gyermeket, tehát sohasem érintette őt férfi, így bizonyos vonatkozásban szűz maradt. A táncmulatságokat **bál**-nak nevezik; a **karácsonyfa** elődje az aserafa; akkor az ég királynőjének bélesekét sütöttek; **most Mária az ég királynője** (Jer. 7,18); **napocskák holdacskák és csillagocskák sütése és fenyőfára akasztgatása a mai szokás**; akkor hasonló égitesteket ábrázoló ékszereket is hordtak kézen, lábon, nyakban, ma pedig csillogó karácsonyfadíszeket is készítenek (Ésaiás 3,19-24), és egyéb tradíciók is fennmaradtak. Ahonnan ezek a szokások és ünnepek áthagyományozódtak, ott fertelmes utálatosságokkal, sőt gyermek-áldozatokkal voltak egybekötve. Elképzelhetjük tehát, hogy milyen rettenetes dolgokat hoznak ezek a keresztény vallási ünnepek Isten emlékezetébe! Hogy tetszhetnének ezek a mai gyakorlatok Istennek? **Hogy ezeket a pogány szokásokat jó színben tüntessék fel, Jézus születésnapját keverték bele, de ezzel Istent csak még jobban haragra ingerlik** – Jeremiás 8,19:

„Miért ingereltek fel engem az ő faragott bálványaimmal, az idegen semmiségekkel?”
„A fiak fát szedegetnek, az atyák gyújtják a tüzet, az asszonyok pedig dagasztanak, hogy az ég királynőjének bélesekét készítsenek, és az idegen isteneknek italáldozattal áldoznak, **hogy engem felingereljenek**. Talán engem ingerelnek-e ők – azt mondja az Úr – és nem magukat-e hogy gyalázat borítsa arcukat. Azért – ezt mondja az Úr Isten –: **Íme, az én haragom és búsulásom kiömlik e helyre, az emberekre... Az a nép ez, amely nem hallgat az Úrnak az ő Istenének szavára... Utálja az Úr és elhagyja a nemzetiséget, amelyre haragszik... Utálatosságait bevitték abba a házba, amely az én nevemről neveztetik, hogy megfertőztessék azt... hogy megégessék fiaikat és leányaikat tűzben**”; **azt cselekedték, „amit nem parancsoltam és ami gondolatomban sem volt.”** (Jeremiás 7,18-20. 28-31.)

Amellett még, hogy ilyen szörnyűségeket és utálatosságokat idéz Isten emlékezetébe, **egy olyan ünnep a karácsony, amit az Isten nem parancsolt, és csak büntetéssel sújt miatta** – Példabeszédek 30,6: „**Ne tégy az Ő beszédéhez, hogy meg ne feddjen téged, és hazug ne légy!**” (Olvasd el magad a következő Biblia-szövegeket is: V.Mózes 4,2-3; 17,2-5; III.Mózes 10,1.) A hamis vallástanítók vannak *hazugoknak* nevezve, akik hozzátettek a Bibliához, főképpen a tradícióikat, és ezek nem mehetnek be a mennyországba – Jelenések 21,8 és 22,15:

„**Kint maradnak... a paráznák és gyilkosok és a bálványimádók, és mind, aki szereti és szólja a hazugságot.**” Tehát akik ilyen vallási ünnepeket tanítanak, és **akik szeretik ezeket a hamis ünnepeket** és hamis tanításokat, azok **mind "kint maradnak"**.

Nem hiába figyelmeztetett Jézus: „**Széles az az út, amely a veszedelemre visz, és sokan vannak, akik azon járnak... keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt.**” (Máté 7, 13-14.)

A húsvét ünnepe szintén elárulja **nevéből** is a pogány múltját és eredetét. A termékenység istennője a kánaánitáknál **Astarte**, a babiloniaknál **Istár**, a görögöknél **Artemisz**, a rómaiaknál **Diána**, az ó-germánoknál **Ostera volt**. Húsvét ma használatos neve németül

ostern, angolul **easter** (ejtsd: ísztö). A magyar Biblia a Jézus halálával kapcsolatos zsidó ünnepet helytelenül "húsvét"-nak írja, holott az a Páskha-bárány ünnepe volt. A keresztények második legnagyobb ünnepe tehát, a húsvét, ami a Jézus halálára való emlékezés volna, szintén a pogányság termékenység-istennőinek imáadásából származik – nagy Konstantin császár hagyatékaként. A szerelem és termékenység szimbólumaiból is átvettek (pl. a galamb, tojás és a nyúl; t.i. egyetlen kan-nyúl 80 nőtényt is képes naponta megterméke-nyíteni!). Jézus nem fogadhat el ilyen ünnepléseket: **„Hiába tisztelnek engem, ha oly tudományokat tanítanak, amelyek embereknek parancsolatai”** (Márk 7,7).

Az istennők imádóinak és bálványoszobrok tisztelőinek egy tipikus megnyilatkozásáról olvashatunk tudósítást Pál élettörténetéből, amikor Efézusban misszióúton járt. Az apostolok cselekedetei 19.rész 23. versétől ír róla:

„Egy Demeter nevű ötvös ezüstből DIÁNA-templomokat csinálván, a mesterembereknek nem csekély nyereséget adott, akiket egybegyűjtván az ilyenfélékkel foglalkozó művesekkel egybe, mondta: Férfiak, tudjátok, hogy ebből a mesterségből van a mi jólétiünk. Látjátok pedig, és halljátok, hogy ez a Pál nemcsak Efézusnak, hanem közel az egész Ázsiának sok népét eláztatván, elfordította, mivelhogy azt mondja, hogy nem istenek azok, amelyek kézzel csináltak. Nemcsak az a veszély fenyeget pedig bennünket, hogy ez a mesterség tönkrejut, hanem hogy a nagy istenasszonynak, Diánának temploma is semmibe vétetik, és el is vész az ő nagysága, akit az egész Ázsia és a világ tisztel. Mikor pedig ezeket hallották és haraggal megteltek, kiáltották, mondván: Nagy az efézusi Diána! És betelt az egész város háborúsággal, és egyakarattal a színházba rohantak, megfogván Gájust és Aristárkhust, akik Macedóniából valók és Pálnak útítársai voltak.

Pál pedig, mikor a nép közé akart menni, nem eresztették őt a tanítványok... Már most ki egyet, ki mást kiáltozott, mert a népgyűlés összezavarodott, és a többség nem tudta, miért gyűltek össze. A sokaság közül pedig előállították Alexandert. Alexander pedig kezével intvén, védekezni akart a nép előtt. Megismerve azonban, hogy ő zsidó, egy kiáltás tört ki mindnyájukból, mintegy 2 óra hosszúig kiáltozván: **Nagy az efézusi Diána!**

Miután pedig a városi jegyző lecsendesítette a sokaságot, mondta: Efézusbeli férfiak! Ugyan kicsoda az az ember, aki nem tudná, hogy **Efézus városa a nagy Diána istenasszonynak és a Jupitertől esett képnek templomőrzője**. Mivelhogy ezeknek senki ellene nem szólhat, szükséges, hogy megcsendesedjete, és semmi vakmerő dolgot ne cselekedjete. Mert idehoztátok ez embereket, akik sem nem szentségrontók, sem a ti istenasszonyotok ellen káromlást nem szóltak. Ha tehát Demeternek és a hozzátartozó mesterembereknek valaki ellen panaszuk van, törvényszékek vannak és tisztartók vannak: pereljének egymással... És ezeket mondván, feloszlatta a gyűlést.”

A bálványok tisztelőit könnyedén félrevezetik azok, akik hasznot húznak belőlük. De hol vannak ma azok a Diána-szobrok és templomának tisztelői? A termékenység istennője senkinek sem tudott segíteni. A templomuk is romokban hever. Éppen ezt ígéri nekik Isten: **„Meggzényenülnek annak csinálói; Szégyen éri őket a cserfákért, amelyekben gyönyörködtek... és hasonlökká lesznek az elhullott levelű terpentin-fákhoz... csepűvé lesz az erős, és munkája szikrává: mindketten égni fognak, és oltójuk nem lesz.”** (Ésaiás 1,29-31.)

A Mária szobrai tisztelőinek is csupán ez lesz a részük a végítéletben. A bálványok helyett az élő Istenhez kell fordulni, Aki valóban segíteni tud: **Keressétek először Istennek országát (uralmát) és az Ő igazságát, és amire szükségetek van, megadatik néktek – ezt ígérte Jézus** (Máté 6,23).

Mária közbenjáró?

Egy másik nagy hiba az, hogy Máriát teszik közbenjáróvá Isten és az emberek között, akihez aztán imádkoznak is és szobrai előtt leborulnak, ami szintén határozottan és büntetés terhe mellett tiltva van Istentől. Így tanított Jézus: „**Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak Néki szolgálj!**” (Máté 4,10.) Hogy Mária közbenjáró volna, a Biblia tanításának ez is kifejezetten ellene mond. A Biblia ugyanis ezt tanítja: „**EGY az Isten, EGY a Közbenjáró is Isten és emberek között: az ember Krisztus Jézus.**” (I.Timotheus 2,5.) Máriának közbenjáróvá tétele miatt Jézus egyszerűen ki van ütve a helyéből. A Jézusnak járó tiszteletet és a Jézus által végzett funkciókat Máriára ruházzák át.

Jézusról van feljegyezve az, hogy *Ő nem testi parancsolatnak törvénye szerint, hanem enyészhetetlen életnek ereje szerint lett* (Zsid. 7,16), de ugyanezt Máriáról nem jegyzi fel a Biblia. Ennek ellenére a katolikus egyház dogmának hirdette ki, hogy Mária szeplőtelenül fogantatott. Nem túlságosan régen, csak 1854-ben adták ki ezt a dogmát, és pedig IX.Piusz pápa. Már eleve az helytelen, hogy szeplősítésnek nevezik a nemi kapcsolatot, holott az Isten ajándéka az.

Egy másik dogmát még később, **1950-ben** hirdetett ki a katolikus egyház, nevezetesen **Mária mennybe-menetelének dogmáját.** Ez szükséges volt ugyanis ahhoz, hogy Mária közbenjáróként működhessen. Egy külön ünnepnap által ez a dogma is jól bevésődik az emberek elméjébe. Mária mennybe-menetelének napját egész országok ünneplik.

Arról a Biblia egyetlen szót sem szól, hogy Mária a mennybe ragadtatott volna. Mária sem kivétel, ő sem ment a mennybe, ő is csak úgy, mint a szent próféta, Dániel, nyugszik a feltámadásig: „**Te pedig, menj el a vég felé, és majd nyugszol és felkelsz a te sorsodra a napoknak végén.**” (Dániel 12,13.) Máshol szintén azt olvassuk, hogy az összes többi szentek sem kapták még meg az ígéretet, azért, hogy nálunk nélkül tökéletességre ne jussanak, vagyis mindenki egyszerre fog új testet kapni és a mennybe ragadtatni (Zsid. 11, 39-40 ; I.Thess. 4,14-18). **Azt mindenki elhiszi, hogy Mária egyszer a mennybe kerül, de ő is csak úgy és ugyanakkor, amikor a többi igaz hívő emberek. Azt sehol nem látjuk a Bibliából, hogy Mária már előbb került volna a mennybe, így tehát ő közbenjáró sem lehet.**

Az egyházak, a tömegek hiszékenységével és babonaságával számolva, a legkülönbözőbb hinnivalókat találják ki, hogy létezésüket megszilárdítsák. Isten Szavából – témánkkal kapcsolatban is – erre vagyunk figyelmeztetve: „**Ne tégy az Ő beszédéhez, hogy meg ne feddjen téged, és hazug ne légy.**” (Példabeszédek 30,6.) Isten azokat nem engedi be a mennybe, sőt megbünteti, „*akik szeretik és szólják a hazugságot*” (Jelenések 22,15). Óvakodjunk hát mindenféle bibliaellenes tanítástól és tradíciótól, akármilyen szintű vallási tekintélytől is erednek!

A FELTÁMADT, AZ ÉLŐ ÉS ÍTÉLŐ JÉZUS

A templomokban Jézust általában vagy kisgyermekként, bölcsőben, meg Mária karjaiban ábrázolják, vagy felfeszítve a kereszten, tehát mindkét kép által egy teljesen tehetetlen állapotban. Azonban túl kevésbé van realizálva az, hogy Jézus feltámadt és él, és megígérte, hogy visszajön az övéért, magához veszi őket és örök élettel ajándékozza meg őket (János 14,1-3). Akik pedig nem Isten akaratát cselekszik, hanem ilyen vakmerően félrevezetnek embertömegeket, azokat az ítélő Jézus erősen meg fogja büntetni, **amikor ítélni jön "eleve-
neket és holtakat"** (II.Tim. 4,1). **Az ítélő Jézus** prófétai képpel úgy van bemutatva, mint **"király"**, mint **"királyoknak Királya és uraknak Ura"**, aki **"vasvesszővel legeltet és összetör"**

(Zsolt. 2,9; Jelenések 19,15-16; Mikeás 5,1-2; Zsolt. 24,8 stb.). Senki sem menekülhet meg az Ő kezéből, mert Ő feltámasztja az embereket, mint ahogy Ő is feltámadt (I.Kor. 15,20) és ***mindenkinek megfizet az ő cselekedetei szerint*** (Jelenések 20,12 stb.).

Isten azt szeretné, hogy az emberek saját maguk néznének utána a Bibliában, hogy mit hisznek. Jézus szemrehányóan kérdezi: „***Mi dolog, hogy ti magatoktól is meg nem ítéletek, mi az igaz?***” (Lukács 12,57.) Jézus szeretne a hit terén minden embert a saját lábára állítani, és kivenni a papok és az egyházak "pólyájából". Jézus a legtöbbet tette, amit tehetett: megváltotta az emberiséget. De mostmár rajtunk a sor, nekünk is meg kell tennünk mindent, ami a mi teendőnk és pedig, hogy **megnyissuk értelmünk szeméit a világosság előtt**, megismerjük Jézust, növekedjünk az Ő ismeretében, és azon felül az Ő akaratát cselekedjük, Néki engedelmeskedjünk és a hamisságtól elforduljunk, hogy ne ítélettel sújtson, amikor visszajön, hanem örömteli **örök élettel** ajándékozhasson meg minket. (Máté 25,21).

A Zsid. 7.fejezetében leírt tanítást mostmár értjük: Jézus „*apa nélkül, anya nélkül, nemzetség nélkül való, sem napjainak kezdete, sem életének vége nincsen... Aki nem testi parancsolatok törvénye szerint, hanem enyészhetetlen életnek ereje szerint lett...*” Tovább olvasva rátereli az apostol a figyelmünket Jézusnak egy másik funkciójára:

Jézus mint pap és főpap

*"Mert ilyen **Főpap** illetett minket: Szent, ártatlan, szeplőtelen, a bűnösöktől elválasztott, és Aki az egeknél magasságosabb lett; Akinek nincs szüksége, mint a főpapoknak, hogy napról napra előbb a saját bűneiért vigyen áldozatot, azután a népeiért, mert ezt egyszer megcselekedte, magamagát megáldozván. Mert a törvény gyarló embereket rendel főpapokká, de a törvény után való esküvés beszéde **Örök Tökéletes Fiút.**"* (Zsid. 7,3.16. 26-28; lásd I.Péter 2,22.)

Ebben a szövegben Jézusnak a papi, főpapi szerepe van kihangsúlyozva, ami már Mózesnél jövendölve van **Lévi jelképe alatt**. A Léviták Izraelben a papi megbízatást töltötték be. Szintén **Lévi képe alatt, Jézusról mint papról jövendöl** Malakiás 2,4-6: „*Akinek igazság törvénye volt szájában, és nem találtatott álnokság az Ő ajkaiban. Békességben és egyenességben járt velem, és sokakat megtérített a bűnből.*” Jézus "**pap is lesz az Ő székében**" – egy másik jövendölés szerint (Zakariás 6,13).

Krisztus ugyanaz az Isten, Akit az Izrael fiai megkísértettek a pusztában (I.Kor. 10,9; Zsid. 3,6-9); tehát **Krisztusról mint főpapról találjuk a jövendölést újra Lévi jelképe alatt** V.Mózes 3,8-9-ben: „*A te Thummimod és Urimod a Te kegyes férfiadé, **AKIT megkísértettél Masszában, AKIVEL perbe szálltál Mériba vizeinél, AKI azt mondta az Ő atyjáról és anyjáról: NEM LÁTTAM ŐT; és az atyjafiait nem ismerte; fiaival sem gondolt.***” Már itt látjuk jövendölve Jézusról, hogy sem apját sem anyját nem ismeri el, még testvéreit, vagyis Mária fiait sem, azonkívül, hogy házasság nélkül marad, és nem fog gyermekeket, fiakat nemzeni. De annál inkább sok lelki gyermeke lesz – Ésaías 8,18: „*Ímhol vagyok én és a fiak, kiket adott nékem az Úr jelekül és csodákul Izráelben...*” (szintén Zsid. 2,13.)

Jézus, az örök tökéletes

Mostmár jobban érthető, hogy Jézus a bűnös emberektől elválasztott volt. **Jézus nem volt gyarló ember, mint a főpapok, hanem "örök, tökéletes Fiú"**. Ő sohasem volt tökéletlen. Ő örökké tökéletes, és tökéletesen is jött a Földre. Őneki nem kellett "tökéletességre jutni" lélekben és erkölcsileg, mint ahogy némelyek hamisan tanítják.

Zsid. 5,9-ben levő kifejezés, hogy *"tökéletességre jutván"*, ez az összes másfordítású Bibliában értelemszerűen van visszaadva. A 8.vers ezt írja: „**Ámbár Fiú, megtanulta azokból, amiket szenvedett, az engedelmisséget.**” Mi volt az, amit Istennek meg lehetett még tanulni? Isten még sohasem szenvedett fizikailag. Jézus, mint bűnnélküli Isten és Fiú, nem kellett volna, hogy szenvedjen. Azonban eltervezte, hogy megváltja az emberiséget, és ez szenvedéssel járt. Ezeket a fájdalmakat nem kerülte ki, hanem engedelmes maradt tervéhez: ezt jelenti az, hogy a szenvedésekből megtanulta az engedelmisséget.

Ha a szenvedéseket lerázta volna magáról – mert megtehetette volna! –, akkor sohasem tudta volna meg, hogy mi az: engedelmeskedni. Hisz Istennek sohasem kellett engedelmeskedni. Kinek engedelmeskedett volna ugyanis? De most, mint Fiú, mint ember, engedelmeskedni tudott az Istennek, mint ahogy mondta: *"Legyen meg a Te akaratod"*.

A következőképpen adják vissza egyéb fordítású Bibliák a 9.versből a "tökéletességre jutván" kijelentést. *"Szenvedése után célhoz ért"* – ez volt ugyanis földi életének a célja: a mi megváltásunk. Egy másik fordítás úgy mondja, hogy *"művét befejezte"*. Egy következő fordítás így: *"befejezéshez jutván, örök üdvösség szerzője lett"*. Egy újabb fordítás szerint pedig a *"tökéletességre jutott"* helyett: *"feláldoztatván, az örök üdvösség oka lett"*. Nos, egy mű vagy egy szobor, mikor elkészül, bevégeződik vagy befejezik, akkor lehet azt mondani, hogy komplett, tökéletes vagy bevégeződött. De Jézus tökéletes volt mindig, Ő *"kijött győzve és hogy győzzön"* (Jelenések 6,2). Sőt Jézus egyetlen áldozatával örökre tökéletesekké tette (vagyis igaznak nyilvánította) azokat is, akik Néki szentelték magukat (Zsid. 10,14).

Jézusban lakott az Isten

Végezetül nézzünk meg még egy szöveget, de egy másik féle fordításból, a "Békés-Dalos"-ból, hogy a megszokott szavakból kiköszentve, jobban megérthessük – Kolossé 2,6-10: „*Mivel tehát Uratoknak ismertétek el Krisztus Jézust, éljete is Benne. Verjete Benne gyökeret, és épüljete Rá. Erősödjete meg a hitben, ahogy tanultátok, és legyen túláradó a hálaadástok. Vigyázzatok, hogy senki félre ne vezessen bölcsellett és hamis tanítással, ami emberi hagyományon s e világ elemein alapul, nem pedig Krisztuson. Benne lakik testileg az istenség egész teljessége; Benne lettetek ennek a teljességnek részesei: Benne, Aki minden fejedelemiség és hatalmasság Feje.*”

Az Ő emberi testében benne volt minden isteni tulajdonság és képesség (Kol. 1,19). Sokszor megmutatkozott az Ő istensége. Ha Jézus nem a testet öltött Isten lett volna, akkor ugyanúgy, mint egyéb emberek, Ő is elcsüggedt volna, akkor nem lenne reménységünk, akkor Ő is elbukott volna, mint *minden bűn alá rekesztett ember* (Galata 3,22). Jézus azonban *"megkülönböztetett"* volt, a *"bűnösöktől elválasztott"* volt. Külsejében, testében ember volt, hogy szenvedhessen és meghalhasson értünk, de belsőleg Ő volt az *„Örökkévalóság Atyja és az Erős Isten"* (Ésaiás 9,6). Test-függönye túl átlátszó volt ahhoz, hogy fenségét eltakarhatta volna. Ő volt az *„Igaz Isten és az Örök Élet"* (I.János 5,20), vagy, ahogy Jézus maga kifejezte: *„Én és az Atya EGY vagyunk"* (János 10,30). Pál apostol is erre az ismeretre jutott: *„Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz!”* (Zsid. 13,8.)

Az ember az Édenkertben elbukott, és azután erkölcsi ereje legyengült. Saját emberi erejével Sátánt nem győzheti le. Ezért jött el Jézus, hogy az Ő emberi és isteni erejét egyesítve, nekünk segítsen. Istenségét emberi testbe öltöztette, és nem lépett fel olyan kinézettel, mint Isten. Leplezte az Isten megnyilatkozási formáit, amelyek hódolatot, csodálatot váltanak ki az Univerzum Istene iránt. Úgy járt-kelt a Földön, mint egy ember. **Érettünk lett szegénnyé, hogy az Ő szegénysége által gazdaggá tegyen minket.**

Így megalázva magát, lehajolt hozzánk, és az embert visszaemelte a bűn mocsarából arra a helyére, amit bűnbe esése előtt kapott, sőt azon túl emelte, és ha győzni fog, még jutalmakkal árasztja el (Kolossé 1,22; Jelenések 2. és 3.része).

**Szeressük hát Jézust! Dicsérjük Őt! És csak egyedül Őt imádjuk!
Egyedül Őt emeljük fel, „Aki mindenek felett örökké áldandó Isten.”**

UTÓSZÓ

Valószínű, megrázkódtatást jelentett sokak számára e könyv tartalma. De éppen ezt profétálta Jézus az Ő visszajövele előtti időről, hogy "földrengések" lesznek a Földön mindenfelé (Máté 24,7). Ez profétikus értelemben vallási és ideológiai megrázkódtatásokat jelent, amik az egész földet érintik. Pl. nemrég történt, meglepetés szerűen, a kommunizmus hanyatlása. Afrikában az apartheid megszűnt. Kínában a Mao-izmus letűnt, és minden felé, minden vonalon nagy változások történnek. Dániel Proféta leírta Isten szavait, amit a végidőkről kijelentett neki. Ő is ilyen ismeretbeli "földrengést" fest elénk, amennyiben az utolsó időben – a mi időnkben – nagyobbá lesz a tudás, főleg a Biblia-tudásra vonatkozóan (Dániel 12,4). Az eddiginél nagyobb világosság várható tehát a Biblia-ismeret terén is. Talán ez az olvasmány is a "földrengések" nagy lökéseit idézte elő sokakban, és felrázta lelki aléltságukból. Egy példázatában Jézus *balga szüzeknek* nevezi ezeket az alvókat. Ezek lehetnek vallásosak, "*akik mindig tanulnak, de az igazság ismeretére soha el nem jutnak*" (II.Tim. 3,7).

Mint ahogy a kezdetén hangsúlyozva volt, hamisságok lehetnek látszólagos igazságok is. Ez a Biblia-ismertető anyag merészelt a meggyökerezett tradíciók ellen szólni és az eddigi ferde ismeretek közül néhányat korrigálni, amik bibliai igazság nélküliek voltak. Egy közmondás azt mondja, hogy az emberek azt akarják, hogy becsapva legyenek, és hogy hazudva legyen nekik. Bizony csak keveseknek van bátorsága az igazsággal szembenézni.

Nos, azért, mert sokan az ellenkezőjét hiszik Máriáról és Jézusról, az nem bizonyíték arra, hogy az helyes. Az egész zsidóság elvetette Jézust, a Messiást, és mindnyájan tévedtek. A Bibliát nagyító-lencse alá kell tenni, és helyesen értelmezni. Egy alkalommal pl. azt mondta Jézus, hogy „*úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő egyszülött fiát adta*” (János 3,16). Egy másik bibliaszövegben azt olvassuk, hogy „*ne szeressétek a világot...*” (I.János 2,15). Ez ellentmondásnak tűnik, és mégsem az, de jól érzékelteti, hogy milyen nyitott értelemmel kell a Bibliát kutatni ahhoz, hogy azt megértsük. Legyen bátorságunk gondolatváltozásra, bármibe kerüljön is az! "*...Mintha Isten kérne miáltalunk, Krisztusért kérünk: Béküljete meg az Istennel!*" (II.Korinthus 5,20) Ne haragudj az Istenre, se erre a könyvre, se az írójára, hanem állj bátran az igazság oldalára! Szakíts eddigi fals hiteddel, a hamisság védőit pedig világosítsd fel, hogy ők is megtérjenek. Nyisd meg a szívedet és értelmedet, hogy a Szent Lélek, ahogy megígérte, elvezessen téged is minden igazságra (János 16,13).

Jézus az igazság megvédése érdekében mindent megtett, amit csak lehetett. Lejött hozzánk a csillagokról, most pedig mi emelkedjünk fel Hozzá a csillagokba, és ne maradjunk letapadva a Földön! Legyél Jézus méltó képviselője, és tegyél meg te is mindent az igazság felemelésére.

**Csillagok nemcsak lehullani tudnak, hanem keletkeznek is.
„Akik sokakat az igazsághoz vezetnek, fénylenek, mint a csillagok,
örökkön örökké” (Dániel 12,3.) Legyél te is egy ilyen fényes csillag!**